

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΟΥ 321 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 7 ΦΛΕΒΑΡΗ 2004

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΝΤΙΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΛΑΙΛΑΠΑ από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ

σελ. 6 και 10

κτάκτο στρατοδικείο №2

Η ΣΙΩΠΗ ΕΙΝΑΙ

ΣΥΝΕΝΟΧΗ

■ «Ηθική επανάσταση»

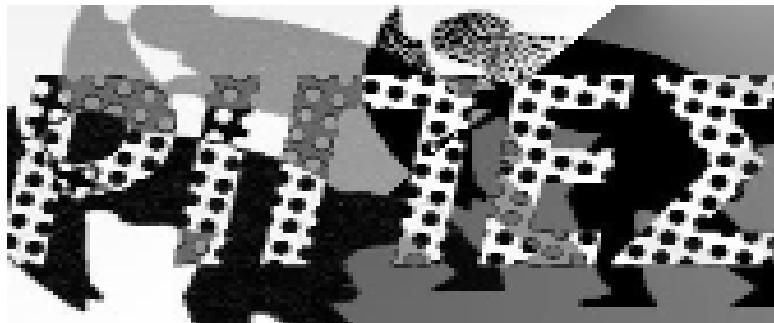
ΩΣ ΦΟΡΕΑΣ μιας «ηθικής επανάστασης, όχι μόνο στο ΠΑΣΟΚ, αλλά συνολικά στην πολιτική ζωή, εμφανίζεται ο Γιωργάκης. Αρπάζει κάποιους κακομοίρηδες Πασόκους, τους πετάει βορά στα σκυλά κι ό, τι περισσέψει το πετάει στα σκουπίδια. Και δε σηκώνει μύγα στο σπαθί του. Οι υπόλοιποι χειροκροτούν μανιώδως σαν άθλια κλάκια, φτύνοντας στον κόρφο τους που δεν έτυχε να είναι αυτοί στη θέση του Χρυσανθακόπουλου, του Κίρκου, του Διομαντή.

Ομως, ο ίδιος ο Γιωργάκης είναι μπλεγμένος σε σκάνδαλο ίσης βαρύτητας με το σκάνδαλο Πάχτα-Στέγγου. Στις 13 Γενάρη, με τροπολογία που κατατέθηκε σε άσχετο νομοσχέδιο, η κυβέρνηση (με την υπογραφή των πρωτοκλασάτων υπουργών Ν. Χριστοδούλακη, Α. Τσοχατζόπουλου και Κ. Σκανδαλίδη, χάρισε το ΞΕΝΙΑ στο Καλέντζι Αχαΐας, μαζί με τον περιβάλλοντα χώρο έκτασης 8.666 τ.μ. στο «Πνευματικό Ιδρυμα Ανδρέας Γεωργίου Παπανδρέου», πρόεδρος του οποίου είναι ο Γιωργάκης. Η αντιπολίτευση διαφώνησε, προκάλεσε ακόμα και ονομαστική ψηφοφορία, αλλά ο κυβερνητικός λόγος δεν κώλωσε.

Πέρασαν από τότε τρεις εβδομάδες, ξέσπασε στο μεταξύ το σκάνδαλο Πάχτα-Στέγγου, έγινε τόσος θόρυβος, αλλά ο Γιωργάκης και οι άνθρωποι του δεν είπαν κουβέντα για το δικό τους σκάνδαλο. Ενθυλάκωσαν τους τίτλους ιδιοκτησίας ενός κρατικού ξενοδοχείου και το μετέτρεψαν σε προσωπική τους ιδιοκτησία. Η ΝΔ στο μεταξύ δε σηκώνει το θέμα. Αυτό είναι πολιτική επιλογή. Δεν θέλει ν' ανοίξει κύκλο σκανδαλολογίας με τον νέο αρχηγό του ΠΑΣΟΚ. Αρκείται στην πολιτική φθορά που προκαλεί η υπόθεση Πάχτα-Ανθόπουλου στο κυβερνώνταν κόμμα. Γιατί στόχος της είναι η εξουσία και όχι το χτύπημα της διαπλοκής και της διαφθοράς. Και η εξουσία έχει κάποιους κανόνες. Δε χτυπάμε τους πολιτικούς αρχηγούς για θέματα ηθικής τάξης, παρά μόνο αν το πράγμα έχει φτάσει στο απροχώρητο και δε γίνεται αλλιώς. Χτυπάμε τους παρακατανούς που λειτουργούν σαν ασπίδες των αρχηγών.

■ ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΗΝ «Κ»

● (Ξαν)ανοίγει η ψαλίδα υπέρ της ΝΔ στα γκάλοπ ●●● Λογικόν και αναμένομενον ●●● Διότι κάποια στιγμή το «προϊόν Γιωργάκης» δα απομυδοποιούνταν ●●● Το πήραν, το δοκίμασαν, κατάλαβαν ότι ήταν όπως όλα τ' άλλα ●●● Γ' αυτό ξαναγυρίζουν στην αρχική επιλογή ●●● Ετοι και βγει κάνας Πάχτας ακόμη, μέχρι τις εκλογές, τη βλέπω την ψαλίδα να γίνεται... προβατοψάλιδο ●●● Μέχρι τώρα τα αυτογόλ τα έβαζε η ΝΔ, τώρα τα βάζει το ΠΑΣΟΚ ●●● Αμα η ομάδα δεν έχει ηρεμία και αυτοσυγκέντρωση... ●●● Οι τζογαδόροι, βέβαια, μπορεί να ελπίζουν ●●● 15 προς 1 παίζεται το ΠΑΣΟΚ στα ηλεκτρονικά μουσικά ●●● Για μια ελπίδα ζει ο τζογαδόρος ●●● Άλλα, ρε παιδιά, πρέπει να είναι πολύ στημένη η κούρσα για να κερδίσει ένα μουλάρι ●●● Σημίτης, Σημίτης, Σημίτης... κάπι μου δυμίζει αυτό το όνομα ●●● Δεν είναι ένας κοντός, χλεμπονιάρης,

με ελιές; ●●● Τί μου λέτε, είναι ακόμα πρωδυούργος; ●●● Και γιατί δεν τον παίζουν τα κανάλια, ρε παιδιά; ●●● Ο αόρατος άνθρωπος ●●● Κατά κόσμον Κώστας Λαλιώπης ●●● «Βρίσκομαι στην πρώτη γραμμή του αγώνα», δηλώνει ●●● Άλλα εμείς δεν τον βλέπουμε ●●● Ετοι και τον έβγαζες παλιότερα σε επαρχιακή εμποροζωπανήγυρη, δα μάζευες όλο το χαρτί ●●● Τελικά, δε μας είπαν, έμενε ή όχι ο Γιωργάκης σε σπίτι του Στέγου την περίοδο του χρηματιστήριου; ●●● Εντάξει, «αδλιότητες» αιτά που

υπαινίχτηκε ο Αλεκάρας, αλλά δε μας δίνουν και μια απάντηση επι της συσίας; ●●● Τελικά, ποιος ήταν ο ιδιοκτήτης του σπιτιού που έμενε ο Γιωργάκης; ●●● Το «ΞΕΝΙΑ» στο Καλέντζι η οικογένεια Παπανδρέου το πήρε με ψηφοφορία στη Βουλή ●●● Σε μια επόμενη φάση μπορεί να τους δώσουν και ολόκληρο το χωριό ●●● Το δικαιούνται ●●● «Θα εκπλαγείτε αν χάσετε τις εκλογές», ηρωτήδη ο Γιάννος ●●● «Ναι. Θα είναι μεγάλη έκπληξη», απάντησε! ●●● Να τον πεις ανόητο, να τον πεις γελοίο, πώς να

◆ «Και ο κ. Παπανδρέου και ο κ. Καραμανής έχουν καλές σχέσεις και χαίρουν εκπίμπρης στη χώρα μου και από την κυβέρνησή μου. Βέβαια, ο κ. Παπανδρέου είναι υπουργός Εξωτερικών όλα τα τελευταία χρόνια και έτσι είχε πολλές επαφές, αλλά και οι δύο χαίρουν εκπίμπρης, είναι γνωστοί, γνωρίζουν καλά τη χώρα μας και την ηγεσία μας, και οι δύο σπουδάσαν στις ΗΠΑ». Τάδε έφη Τόμας Μήλερ («Μακεδονία της Κυριακής»). Θα μας πείτε, πρεσβευτής είναι, ίσες αποστάσεις οφείλει να κρατίσει. Μα εμείς δεν παραθέσαμε το απόσπασμα για να αφιοβιθήσουμε τις ίσες αποστάσεις. Σ' εκείνο το «και οι δύο σπουδάσαν στις ΗΠΑ» θελαμε να δώσουμε έμφαση.

◆ Τρία παιδιά, ήλικιας από 13 μέχρι 15 ετών, αποφυλακίστηκαν από το κολαστήριο του Γκουαντανάμο και αφέθηκαν να επιστρέψουν στις οικογένειές τους στο Αφγανιστάν. Δεν αποτελούν πλέον απειλή για την ασφάλεια των ΗΠΑ και είναι άνευ αξίας η παραπέρα κράτηση και ανάκριση τους, ανέφερε το Πε-

ντάγωνο! Ετοι κυνικά και απροκάλυπτα, όπως οι ναζί. Και ο πολιτισμένος κόσμος παρακολουθεί τα εγκλήματα της «νέας τάξης» σηκώνοντας αδιάφορα τους ώμους του.

◆ Εύα Καΐλη. Η χαρά του τηλεθεατή. Η εκλεκτή του Βούγια (αμ τι νομίζατε, δεν θα έφτιαχνε μηχανισμό στήριξης ο μοδάτος πρώην υφυπουργός και σε λίγο και πρώην βουλευτή;) όταν έχει κλειστό το στόμα της είναι μια χαρά. Ωραία κοπέλα, γοητευτική, σαν τα κρύα τα νερά. Μόλις ανοίξει το στόμα της σκύβεις για να μη σε πάρουν οι κοτρόνες. Σπάει πλάκα μαζί της ακόμα και η Φάνη Πάλλη-Πετραλιά. Μιλάμε για τον ορι-

σμό της «γλάστρας». (Μόνο ο Λιάγκας τη βρήκε έξυπνη και πολιτικά καταρτισμένη κι αυτό λέι πολλά... μα πάρα πολλά...).

◆ Εύστοχη η καυστική παρατήρηση του καθηγητή του Παντείου Γιώργου Ρούσση, στην εκδήλωση αλληλεγγύης για τη «δίκη του ΕΛΑ», που έγινε στο θέατρο «Αθηνών»: Ο Γιωργάκης θα διαφέρει από τους προηγούμενους πρωθυπουργούς. Δεν θα περιμένει να του υποβάλουν κάποιο αίτημα οι Αμερικάνοι, για να το ικανοποιήσει. Θα σκέφτεται τί ακριβώς θελούν οι Αμερικάνοι και θα σπεύδει να το κάνει, πριν ακόμα το ζητήσουν. Είναι σαν τη σχέση

ενός χαϊδεμένου μοναχόπαιδου με τη μαμά του. Οταν το παιδί ζητάει νερό, πριν ακόμα φτάσει στο ν, η μαμά καταφθάνει με το ποτήρι, έχοντας μαντέψει τι θέλει. ◆ Στους 6 μήνες θα κατεβάσει τη θητεία ο Καραμανής. Αναμένεται ρελάνς Γιωργάκη με τρίμηνο. Και στις επόμενες εκλογές ο τζόγος θα γίνεται στη βάση τρίμηνο-κατάργη-

ση θητείας. Με τόσους μισθοφόρους που προσλαμβάνουν τους παίρνει να παίξουν.

◆ Αυτοί οι δυο πάνε πακέτο. Μιλένα και Αρούλης εμφανίζονται μαζί στην ΤV. Γιατί; Μα γιατί είναι πελάτες της ίδιας διαφημιστικής εταιρίας. Η οποία φυσικά τους κλείνει και τις τηλεοπτικές εμφανίσεις (με το γνωστό τρόπο: κάτω από το τραπέζι). Ποιος πληρώνει; Αυτό προς το παρόν δε θα το μάθουμε.

◆ Αύξηση κατά 48% στα εισιτήρια ανακοίνωσε η κυβερνητική διοίκηση του ΟΣΕ. Θορυβημένος ο Βερελής έσπευσε να την πάρει πίσω (γίνονται τέτοια πράγματα σε προεκλογική περίοδο); Μέχρι τις 7 Μάρτη, λοιπόν, ταξιδεύετε φτηνά...

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι επιθέσεις στο Ερμπιλ, σε μέρα μουσουλμανικής γιορτής, δείχνουν ότι δεν πρόκειται για τους μουσουλμάνους, πρόκειται για τις φανατικές τους απόψεις για τον κόσμο και θα σκοτώσουν για να τις πρωθήσουν.

Αλλά εμείς νικάμε κι εκείνοι χάνουν...
Πολ Γουλφροβίτς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑ

Η βουλή «κλείνει» εντός των ημερών λόγω προεκλογικής περιόδου. Και η μεγάλη υπόσχεση ότι τα πόθεν έσχες των βουλευτών θα δημοσιοποιηθούν πάει... περίπτωτο. Ολες οι εξαγγελίες, από την περασμένη άνοιξη, ότι «θα καθιστερίσει η δημοσιοποίηση για να γίνει έρευνα για τις χρηματιστηριακές συναλλαγές βουλευτών» αποδείχτηκαν ένα κακόγουστο θέατρο. Ποιος έχει συμφέρον να μη δοθούν στη δημοσιότητα τα πόθεν έσχες των βουλευτών; Ποιοι και γιατί θέλουν

φα, για τη μεθόδευση αποχαρτητηρισμού της ώστε να «αξιοποιηθεί» από τα Ελληνικά Τουριστικά Ακίνητα (μια εταιρεία που τεμαχίζει και εκποτεί τη δημόσια περιουσία), ο κ. Παπανδρέου ουδέν ακουσε, ουδέν είπε, ουδέν έπραξε. Από τον Αννα στον Καΐφα, η παλιά ιστορία της υποκρισίας και της δημοσιωγικάς.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

Αν συνεχιστεί το κλίμα σκανδαλολογίας και οι λαϊκισμοί, όπως κακόγουστη και να βγει δε θα μπορέσει να προχωρήσει σε αναπτυξιακά προγράμματα.

Βάσω Παπανδρέου

Οσο μιλούσε γενικά και αόριστα η Νέα Δημοκρατία για την πολιτική της και υποσχόταν ο αρχηγός της Κ. Καραμα

■ Μαυρογιαλούρι του 2004

ΣΕ ΣΤΥΛ Μαυρογιαλούρου εκπρατεύουν στα χωριά οι πολιτικοί αρχηγοί, μοιράζονταις υποσχέσεις και αναλαμβάνοντας δεσμεύσεις. «Πονάνε» βλέπετε στον αγροτικό χώρο, όπου τα τελευταία χρόνια έχει λάβει χώρο ένα πρωτοφανές ξεκλήρισμα μικροκαλλιεργητών, και ποντάροντας στη δύναμη της συνίθειας σπεύδουν να μάζεψουν ψήφους.

300 ευρώ η αγροτική σύνταξη, λέει ο Παπανδρέου, με 330 κάνει ρελάνς ο Καραμανλής. Μέχρι το τριπλάσιο του αρχικού ποσού η προσάρχηση των δανείων, λέει ο Καραμανλής, μέχρι το διπλάσιο κατεβαίνει ο Παπανδρέου. Μέχρι τη λήξη των εκλογών θα αικούσουμε κι άλλα: για μειώσεις φόρων, για επιδοτήσεις κι άλλα κατεβάσεις η γκλάβα των σύγχρονων Μαυρογιαλούρων.

Οι αγρότες, βέβαια, έρουν πως όλα αυτά είναι υποσχέσεις που θα ξεχαστούν την επαύριο των εκλογών. Δεν θα είναι άλλωστε η πρώτη φορά. Και οι Μαυρογιαλούροι, όμως, έρουν πολύ καλά πόσο δυνατή είναι η συνήθεια. Στις κάλπες θα πάνε να ψηφίσουν, όποιος τους γιαλίσσει περισσότερο θα πάρει και τους περισσότερους ψήφους, σκέφτονται.

■ Μαλάματα

Ο ΠΑΧΤΑΣ τώρα δικαιώνεται. Πού, πώς και από ποιους; Στην εκλογική του περιφέρεια, τη Χαλκιδική, από τους «θεσμούς» της περιοχής, οι οποίοι οργάνωσαν εκδήλωση για να εξάρουν το έργο του, το ήθος του και την πολιτική του αξία.

Η εκδήλωση έγινε στο Εργατικό Κέντρο Χαλκιδικής και ήταν εκεί ο εργατοπατέρες, οι αγροτοπατέρες και οι δημοπατέρες. Ολοι αυτοί έφτιαξαν την αγιογραφία του Πάχτα, συμμερίστηκαν τις απόψεις του για το σκάνδαλο Πόρτο Καρράς και αποφάνθηκαν ότι του την έστησαν κάποιοι μέσα από το ΠΑΣΟΚ. Ο Πάχτας ήταν παρών στη φιέστα αγιογράφησης και απολάμβανε τους κολαούζους του, τα μαλάματα της περιοχής, να απαγγέλλουν αυτά που τους είχε πει να απαγγείλουν. Ήταν όλα τόσο μελετημένα, ώστε να προετοιμάζουν την επάνοδο Πάχτα στην πολιτική. Οχι τώρα, αλλά στην επόμενη βουλευτική εκλογή. Γ' αυτό και δεν αικούστηκε λέξη ενάντια στον Γιωργάκη που τον καρατόμησε. Ούτε ενάντια στον Σημίτη, που τον είχε τόσα χρόνια «ταμία» του. Με τον Χριστοδουλάκη τα 'βαλαν, που είναι εύκολος στόχος,

Σκιαμαχίες με «Θα»

Το συγκρότημα Λαμπτράκη έδωσε τη γραμμή σε κύριο άρθρο της ναυαρχίδας του, των «Νέων»:

«Δύο υποσχέσεις έδωσε στην αρχή της προεκλογικής περιόδου ο Κ. Καραμανλής, και τις έχασε πριν ακόμη προκηρυχθούν επίσημα οι εκλογές. Η πρώτη ήταν ότι θα προσπαθούσε να διατηρηθεί το ήπιο κλίμα, ώστε ο προεκλογικός ογκώνας να διεξαχθεί χωρίς ακρότητες... Η δεύτερη υπόσχεση Καραμανλή ήταν ότι δεν θ' ακολουθούσε την πεπατημένη της παροχολογίας. Όμως δεν μπόρεσε να αντισταθεί στην πάρια τακτική που ακολουθεί εδώ και καρό, υποσχόμενος όλα σε όλους... Ο Γ. Παπανδρέου και το ΠΑΣΟΚ οφείλουν να μη παρασυρθούν από την τακτική του κ. Καραμανλή, καθώς ένας πλειστηριασμός προεκλογικών παροχών θα οδηγήσει στην υποβάθμιση της πολιτικής ζωής, θα πλήξει την αξιοποστία των ιδων των πολιτικών».

Το συγκρότημα αποστασιοποιείται προς στηγάνη από το ρόλο του προστάτη και προσωγού του Γιωργάκη Παπανδρέου, για να χτυπήσει το καμπονάκι του κινδύνου και στα δυο κόμματα εξουσίας: όχι παροχολογία, γιατί αυτή βλάπτει το σύστημα. Γιατί ο διαγωνισμός στην παροχολογία φουσκώνει το προεκλογικό «μπάτζετ» και μαζί του φουσκώνει προσδοκίες και μυαλά. Ενδέχεται μετά τις εκλογές οι «παραμυθισμένοι» να ζητήσουν τα υπεροχημένα. Και αν μεν τα ζητήσουν «γκρινιάζοντας» ουδείς φόβος, αν όμως τα ζητήσουν με άλλους τρόπους, πιο... παραδοσιακός, τότε αρχίζουν άλλα προβλήματα.

Γιατί, λοιπόν, να βάλουμε τον κόσμο στο προεκλογικό παιχνίδι με την παροχολογία, όταν ο ίδιος δεν είχε μέχρι τώρα μπει σε κάποιες διαδικασίες διεκδίκησης; Αυτό είναι το ερώτημα που θέτει προς τους μονομάχους των εκλογών το αμφιτριώδε συγκρότημα, που έχει παράδοση στον έλεγχο και το ανεβοκατέβασμα κυβερνήσεων. Και δεν είναι τυχαίο που το θέτει κυρίως προς τον Γιωργάκη και το επιτελείο του, συμβουλεύοντάς τους με επιτακτικό τρόπο: Αφήστε τον Καραμανλή να κάνει ό,τι θέλει, εσείς μην ακολουθείτε, μην πλειοδοτείτε. Το συγκρότημα και τα συμφέροντα που εκπροσωπεύει έρχονται πολύ καλά ότι έχει «η ώρα του Καραμανλή». Βασικό μέλημά τους, λοιπόν, είναι να θωρακίσουν

το σύστημα και το σύστημα θωρακίζεται όταν θωρακίζεται την αντιπολίτευση. Μια αντιπολίτευση που έχει πρωταγωνιστήσει σε προεκλογική πλειοδοσία είναι επιρρεπής στην πίεση της δικαίας της κομματικής της βίστης. Κι όταν μιλάψει για το ΠΑΣΟΚ μιλάψει για ένα κόμμα που έχει βαθύτερη σημασία χώρου, ειδικά στο στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα. Αλίμονο αν ο πόθος του στελεχικού δυναμικού για επάνοδο στην εξουσία (και στη μάσα) συγχωνεύεται με τις διαθέσεις των εργαζόμενων για αιυδήσεις στους μισθούς, βελτίωση του ασφαλιστικού συστήματος, μείωση του ωράριου εργασίας κ.λπ. Αλίμονο αν η αντιπαράθεση των κομμάτων για την εξουσία γίνει πάνω στη βάση εργατικών και λαϊκών προβλημάτων. Η αντιπολίτευση πρέπει να είναι ήπια, πολιτισμένη και προποντός να μην καταπαίνεται με προβλήματα που μπορούν να ενεργοποιήσουν ανακλαστικά και να βγάλουν κόρμο στο δρόμο.

Για τους ανθρώπους που ρυθμίζουν το παιχνίδι χρησιμοποιώντας τη δύναμη που έχουν συγκεντρώσει στα χέρια τους τα ΜΜΕ, το πιο σημαντικό σ' αυτή την προεκλογική περίοδο είναι να παγιωθεί η μεταπολίτευση της μεταπολίτευσης. Να κυριαρχήσει στο παιχνίδι η νεότερη γενιά των αστών πολιτικών, η οποία είναι περισσότερο εξοικειωμένη με τον αμερικανικό τρόπο άσκησης της πολιτικής. Ο Καραμανλής και η ομάδα του στη ΝΔ και ο Γιωργάκης με τα δικά του φιντάνια στο ΠΑΣΟΚ είναι ένα πρώτης τάξης υλικό γ' αυτή την αλλαγή, που θα σημάνει την πλήρη μετάλλαξη των κομματικών σχημάτων σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρίνια. Στις εφημερίδες της παράταξης εμφανίζονται καθημερινά άρθρα που απηχούν τον υπόγειο πόλεμο σημιτικών - γιωργακιών. Οι σημιτικοί κατηγορούν τον Γιωργάκη και τους ανθρώπους του, ότι δεν στηρίζονται στο γκάλοπ που τα ίδια τα κόμματα παραγγέλλουν στις εταιρίες, με τα οποία παρακολουθούν τις τάσεις σχεδόν σε καθημερινή βάση. Αντίθετα, στο ΠΑΣΟΚ έχει φουντώσει η γκρί

■ Σημάδια κρίσης σε καιρό «ανάκαμψης» (1)

«Άν και η ανεργία είναι ένας τυπικά θεμελιώδης οικονομικός δείκτης, η αμερικανική οικονομία απολαμβάνει εννέα συνεχή τρίμηνα οικονομικής ανάπτυξης, συμπεριλαμβάνοντας το ρυθμό 8,2% που σημειώθηκε το τρίτο τρίμηνο του 2003, χωρίς σημαντική δημιουργία θέσεων εργασίας. Περισσότερες από 2.3 εκατομμύρια θέσεις εργασίας χάθηκαν απ' την αιχμή της αγοράς εργασίας το Φλεβάρη του 2001 και περίπου 800.000 απ' αυτές χάθηκαν μετά την αναγγελία του τέλους της τελευταίας ύφεσης το Νοέμβρη του 2001, σύμφωνα με τα στατιστικά στοιχεία του υπουργείου Εργασίας (που θα αναθεωρηθούν την Παρασκευή). Αυτό κάνει αυτή την περίοδο ανάκαμψης την πιο «άνεργη» μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο» (CNN/Money - 3/2/04).

Τη στιγμή που έκλεινε η ώλη της «Κ» δεν είχαμε τα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν χθες (Παρασκευή), σχετικά με την ανεργία στις ΗΠΑ. Δε χρειάζεται βέβαια να τα έχουμε στα χέρια μας για να επισημάνουμε αυτό που πλέον αποτελεί κοινό μυστικό. Οτι δηλαδή αυτό που έχουμε επανειλημένα τονίσει απ' τις στήλες της «Κ» επιβεβαιώνεται απ' τα ίδια τα παπαγαλάκια του αμερικανικού κεφαλαίου. Η μάστιγα της ανεργίας που δε λέει να κοπάσει στις ΗΠΑ είναι η πιο τρανή απόδειξη για το ποιόν της «ανάπτυξης» που συντελέστηκε τα τελευταία δύο χρόνια. Αν συνυπολογίσουμε ότι στους ρυθμούς ανάπτυξης συμπεριλαμβάνεται η πολεμική βιομηχανία και οι πολεμικές δοπτάνες, που έχουν δεπεράσει κάθε όριο (εκτινάσσοντας σε δυσθεώρητα ύψη το ελλειμμα του αμερικανικού προϋπολογισμού), μπορούμε να έχουμε ακόμα καλύτερη εικόνα αυτού του «μεγάλου επιτεύγματος».

Σε συνθήκες κρίσης, ο πόλεμος είναι η μόνη απάντηση των καπιταλιστών. Μια απάντηση όμως που εκτός του ότι στοιχίζει το αίμα εκατομμυρίων ανθρώπων, δε μπορεί να δώσει σταθερή λύση στο πρόβλημα που αντιμετωπίζει το σύστημα. Γ' αυτό και η «ανάκαμψη» είναι καταδικασμένη σε αποτυχία, για να τη διαδεχτεί μια ακόμα μεγαλύτερη κρίση με ακόμα καταστροφικότερες συνέπειες στον αμερικανικό λαό. Φανταστείτε μόνο ότι σε συνθήκες «ανάπτυξης» η ανεργία παραμένει σε υψηλά ποσοστά, κοντά στο 6%. Τί έχει άραγε να γίνει όταν ξεσπάσει η επόμενη κρίση;

■ Σημάδια κρίσης σε καιρό «ανάκαμψης» (2)

Θελετε άλλη ένδειξη της «ανάκαμψης» που πραγματοποιείται στις ΗΠΑ; Διαβάστε το παρακάτω απόσπασμα απ' το διαδικτυακό αμερικανικό κέντρο πληροφόρησης "Handsnet":

«Πάνω από τους μισούς αμερικανοί ενήλικες ανησυχούν ότι θα είναι φτωχοί κάποια στιγμή της ζωής τους. Παρά τα σημάδια μιας οικονομικής ανάκαμψης, οι Αμερικανοί (σε ποσοστό 56%) ανησυχούν περισσότερο ότι θα γίνουν φτωχοί κάποια μέρα, παρά ένα χρόνο πιον, σύμφωνα με την έκθεση του οργανισμού "Παλμός Φτώχειας" που υποστηρίζεται οικονομικά από την Καθολική Εκστρατεία για την Ανθρώπινη Ανάπτυξη και δημοσιεύτηκε στις 12 Γενάρη σε συνέντευξη τύπου στη Νέα Ορλεάνη. Συγκριτικά με τον περασμένο χρόνο, αυτό αντιπροσωπεύει ένα 5% αύξηση μεταξύ των Αμερικανών που φοβούνται ότι κάποια στιγμή θα πέσουν στη φτώχεια. Τα πιο πρόσφατα στοιχεία που δημοσιεύτηκαν απ' το Γραφείο Στατιστικής των ΗΠΑ το περασμένο φθινόπωρο δείχνουν ότι 34.6 εκατομμύρια Αμερικανοί ζουν σήμερα κάτω απ' το επίπεδο φτώχειας, νούμερο αυξημένο κατά 1.7 εκατομμύρια απόμακρα σχετικά με τα 32.9 εκατομμύρια που αναφέρθηκαν στο προηγούμενο έτος».

Τα δικά μας σχόλια περιττεύουν.

■ Παλαιοιστίνη

Το κράτος-γκέτο συναντά αντίσταση

Σχέδιο εκκένωσης 17 εποικισμών στη Λωρίδα της Γάζας ανακοίνωσε ο Σαρόν την περασμένη βδομάδα, με ταυτόχρονη προσάρτηση εποικισμών στη Δυτική Οχθη και ανταλλαγές πληθυσμών. Βλέποντας ότι οι δημοσκοπήσεις δίνουν μεγάλη υποστήριξη στο σχέδιο του (59% φέρεται να δήλωσαν ότι υποστηρίζουν την εκκένωση των εποικισμών) ο Σαρόν έκανε λόγο για ενδεχόμενο διεξαγωγής δημοψηφίσματος, με σόχο να κάμψει τις αντιδράσεις στο εσωτερικό του κόμματός του αλλά και των εποίκων που απειλούν να τον ρίξουν.

Το σχέδιο Σαρόν, που αντιμετωπίστηκε με σκεπτικισμό απ' την παλαιοιστινιακή πλευρά, μαζί με την ολοκλήρωση του τείχους που θα διαχωρίζει τη Δυτική Οχθη από το Ισραήλ έχουν σκοπό τη δημιουργία ντε φάκτο κρατιδίου-γκέτο για τους Παλαιοιστίνους. Εποιητέοντας ότι θα σταματήσουν την αντίσταση του Παλαιοιστινιακού λαού, που συνεχίζεται παρά το άγριο πογκρόμ και τη διεθνή απομόνωση.

Ταυτόχρονα, συνεχίζουν την άγρια καταστολή με δολοφονικές επιχειρήσεις, όπως αυτή τα χαράματα της Δευτέρας, όταν οι ισραηλινές δυνάμεις εισέβαλαν στη Ραφάχ υποστηρίζομενες από τανκς και ελικόπτερα και περικύλωσαν το σπίτι ενός απ'

τους διοικητές της στρατιωτικής

πτέρυγας της Τζιχάντ. Ακολούθησε σφρόδρη σύγκρουση, όμως η σθεναρή αντίσταση των Παλαιοιστίνων μοχητών δεν κατόρθωσε να τους δώσει τη νίκη. Αποτέλεσμα ήταν να σκοτωθούν δύο μοχητές της Τζιχάντ (μεταξύ των οποίων και ο καταζητούμενος απ' τους Σιωνιστές διοικητής), ένας της Χαμάς και ένας των Ταξιαρχών του Αλ-Ακόά. Τελικά, ο σιωνιστικός στρατός αποσύρθηκε αφού προκάλεσε σοβαρές καταστροφές σε σπίτια και καταστήματα.

Λίγες ώρες αργότερα, ο ισραηλινός στρατός εισέβαλε στον καταυλισμό Αιντα, στα περίχωρα της Βηθλεέμ, κυνηγώντας μέλος της Χαμάς. Μετά από σφρόδρη ανταλλαγή πυρών, ο μοχήτης της Χαμάς σκο-

δίκη, επέλεξε κατά την πρόσφατη επίσκεψή του στην Ινδία ο βρετανός υπουργός Εσωτερικών για να γνωστοποιήσει την απόφασή του να πρωθήσει νέα σκιληρά μέτρα που θα ενισχύουν τον τρομονόμο.

Και μόνο το γεγονός αυτό αποτελεί πρωτοφανή πρόκληση. Ιερουσαλία για τους νεκρούς του αντιαποικιοκρατικού σφύγων, καθηγιασμό της βαρβαρότητας των βρετανών αποικιοκρατών, επίδειξη αλαζονείας και κυνισμού από την κυβέρνηση Μπλερ, κατά το πρότυπο των αμερικάνων συμμάχων της.

τώθηκε ενώ τραυματίστηκαν σοβαρά 4 Ισραηλινοί στρατιώτες. Μια μέρα μετά, οι Ταξιαρχίες Κασάμ (το στρατιωτικό σκέλος της Χαμάς) εξαπέλυσαν επίθεση με δύο πυραύλους Κασάμ και 23 βλήματα όλμων σε εβραϊκούς εποικισμούς στη Λωρίδα της Γάζας, χωρίς να αναφέρθουν θύματα ή ζημιές.

Πέρα όμως απ' τον ισραηλινό στρατό, παρόμοιο τύπου επιχειρήσεις οργανώνουν και οι έποικοι που την περασμένη Τετάρτη (4/2) εισέβαλαν

στην πόλη Οριφ στην περιφέρεια της Ναμπλούς, επιχειρώντας να κάψουν σπίτια Παλαιοιστίνων. Συνάντησαν όμως την άμεση αντίδραση των κατοίκων και περιορίστηκαν στο να κάψουν μερικά αυτοκίνητα. Ταυτόχρονα, οι κατοχικές αρχές επανέφεραν το διάταγμα που απαγορεύει τα ταξίδια στο εξωτερικό όλων των Παλαιοιστίνων μεταξύ 16 και 45 ετών.

Τριάμισι χρόνια από τότε που ξεκίνησε η νέα Ιντιφάντα (28 Σεπτέμβρη 2000), πάνω από 2.600 Παλαιοιστίνοι και 875 Ισραηλινοί έχουν σκοτωθεί. Ολες οι «ειρηνευτικές» πρωτοβουλίες έχουν σκοτωθεί. Ολες οι «ειρηνευτικές» πρωτοβουλίες έχουν πεθάνει και το μόνο που έχει απομείνει είναι η ένοπλη σύγκρουση. Μια σύγκρουση που δεν πρόκειται να σταματήσει με τα σχέδια των Σιωνιστών να γκετοποιήσουν την Παλαιοιστίνη και να οχυρώσουν το κράτος τους σαν τα «απόρθητα» κάστρα του Μεσαίωνα. Οι εξαθλιωμένοι βρίσκουν και θα βρίσκουν πάντα τρόπους να τους ταράζουν την ησυχία...

Τα μέτρα αυτά, που έχουν προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων, θα δημιουργήσουν καθεστώς Γκουαντανάμαρο στη Βρετανία, όπου ο τρομονόμος, που έχει τεθεί σε εφαρμογή μετά την 11η Σεπτεμβρίου θα ενισχύουν τον τρομονόμο. Ο τρομονόμος επιτρέπει να κρατούνται φυλακισμένοι χωρίς δίκη όσοι ένοιησαν πολίτες θεωρούνται ύποπτοι για τρομοκρατικές ενέργειες. Αυτή τη στιγμή κρατούνται σε βρετανικές φυλακές 14 ξένοι ύποπτοι για δισ ισχυρία περίπου χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες ή να περάσουν από δίκη. Το μέτρο αυτό

Καθεστώς Γκουαντανάμο

Tην τοποθεσία στην πόλη Αμριτσάρ, όπου ο βρετανικός στρατός σφράγισε 400 Ινδούς το 1929, οι οποίοι διαμαρτύρονταν

ενάντια στο νόμο (Rowlatt Act) που επέτρεπε στους βρετανούς αποικιοκράτες να κρατούν φυλακισμένους ανθρώπους χωρίς

Φλεγόμενη ζώνη

Φλεγόμενη ζώνη εξακολουθεί να είναι το Ιράκ, παρά τις περί του αντιθέτου διακηρύξεις των κατακτητών που έδωσαν “εγγυήσεις” στον Κόφι Ανάν για την ασφάλεια των απεσταλμένων του ΟΗΕ που καταφθάνουν στη χώρα για να διερευνήσουν την κατάσταση για τη διεξαγωγή των εκλογών. Η διπλή βομβιστική επίθεση αυτοκτονίας με πάνω από 100 νεκρούς κι άλλους τόσους τραυματίες στα γραφεία των δύο μεγαλύτερων κουρδικών κομμάτων (Δημοκρατικού Κόμματος και Πατριωτικής Ενωσης του Κουρδιστάν), στην πόλη Αρμπιτίλ του βορείου Ιράκ την Κυριακή το πρωί, υπενθύμισε σε όλους ότι ούτε οι κατακτητές ούτε οι συνεργάτες τους μπορούν πλέον να κοιμούνται ήσυχοι όσο συνεχίζεται η αμερικανοβρετανική κατοχή στη χώρα. Μεταξύ των νεκρών ήταν ο κυβερνήτης της Αρμπιτίλ, ο αναπληρωτής πρωθυπουργός και δύο υπουργοί της κουρδικής “κυβέρνησης”.

Ταυτόχρονα, συνεχίζονται οι καθημερινές επιθέσεις των ανταρτών, με ενέδρες, εκτοξεύσεις ρουκετών και βόμβες σε όλη τη χώρα. Μια μέ-

ρα πριν τη μεγάλη επίθεση στην Αρμπίλ, τρεις αμερικανοί στρατιώτες σκοτώθηκαν σε ενέδρα που τους έστησαν οι αντάρτες κοντά στο Κιρκούκ, την ίδια στιγμή που παγιδευμένο αυτοκίνητο ανατινάζονταν έξω από αστυνομικό τμήμα στη Μοσούλη την ώρα της μισθοδοσίας, με αποτέλεσμα 11 νεκρούς και 45 τραυματίες. Ενώ το ίδιο βράδυ της επίθεσης στο

ιρακινό Κουρδιστάν ρουκέτα έπληξε αμερικάνικη στρα-

τιωτική βάση υποστήριξης στην πόλη Μπαλάντ, στο κεντρικό Ιράκ, με αποτέλεσμα ένα αμερικανό στρατιώτη νεκρό και άλλους 12 τραυματίες (οι δύο εκ των οποίων σοβαρά).

Την Τρίτη το πρωί,
δύο ρουκέτες έπληξαν
το διεθνές αεροδρόμιο
της Βαγδάτης, χωρίς
να υπάρχει δυνατότη-
τάντησης απ' τις κατο-
δύναμεις, καθώς οι δρά-

στες έπληξαν το αεροδρόμιο από πολυσύγχρονη περιοχή στην ανατολική Βαγδάτη. Λίγο αργότερα, άλλος ένας αμερικανός στρατιώτης σκοτώνοταν από έκρηξη βόμβας στην άκρη ενός δρόμου κοντά στην πόλη Ισκανταρίγια, 50 χιλιόμετρα νότια της Βαγδάτης, και τρεις ιρακινοί μπάτσοι έπεφταν νεκροί στην Καρμπάλα (στα βόρεια της Βαγδάτης) από ανταλλαγή πυρών με αντάρτες.

Εν τω μεταξύ, σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στη δημοσιότητα το Ασο-σιέιτεντ Πρες την Τρίτη, οι Αμερικάνοι στρατιώτες σκο-τώνονται στο Ιράκ με ρυθμό πάνω από έναν την ημέρα, παρά τις δηλώσεις των κα-τακτητών ότι "νικάνε" την ιρακινή αντίσταση. Συγκε-κριμένα, το Γενάρη σκοτώ-θηκαν 45 Αμερικάνοι στρα-τιώτες -πέντε περισσότεροι απ' το Δεκέμβρη- με το σύ-νολο των επίσημα καταγε-γραμμένων νεκρών Αμερικά-νων να φτάνει τους 528 απ' την αρχή του πολέμου. Ο χειρότερος μήνας για τους Αμερικάνους παραμένει ο περασμένος Νοέμβρης, με 82 νεκρούς στρατιώτες.

■ Απατημένες πόρνες

Αφού επι 10 μήνες έψωχναν να βρουν τα περιβόητα “όπλα μαζικής καταστροφής” του Ιράκ οι Αμερικανοί και Βρετανοί “ειδικοί” και δε βρήκαν τα παρά πεπαλαιωμένο εξοπλισμό και άνδεις αποθήκες, οι ηγέτες της διεθνούς “αντιτρομοκρατίας” αποφάσισαν να στίσουν “ανεξάρτητες” επιτροπές που θα διερευνήσουν το θέμα μη τυχόν και τους “εξαπάτησαν” οι μυστικές υπηρεσίες! Ο ανεκδίγητος Πάουελ εμφανίστηκε μάλιστα να δηλώνει ότι δε γνωρίζει αν θα πρότεινε αυτόν τον πόλεμο αν δεν πίστευε στην ύπαρξή αυτών των όπλων! Προφανώς τα “αποδεικτικά” στοιχεία που παρουσίαζε στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ ένα χρόνο πριν, δεν ήταν και τόσο αποδεικτικά...

Πίσω απ' αυτή την πανικόβλητη άμυνα θα πρέπει να αναζητήσουμε την αποτυχία των δυνάμεων κατοχής να επιβληθούν. Με τους στρατιώτες τους να σκοτώνονται καθημερινά, ανίκανοι να στήσουν ένα μηχανισμό Κουΐδιλνγκ της προκοπής και χωρίς οικονομικά αποτελέσματα οι κατακτητές ζορίζονται. Με το να εμφανίζονται όμως σαν απατημένες πόρνες δεν κάνουν τίποτ' άλλο παρά να γελοιοποιούνται όχι μόνο στα μάτια ολόκληρης της ανθρωπότητας αλλά και στο εσωτερικό των ιδιων τους των χωρών. Τώρα που τα προσχήματα ξεσκίστηκαν, δεν απομένει τίποτ' άλλο παρά οι δηλώσεις του Γουλφρούτις το περασμένο καλοκαίρι. Οταν σε ερώτηση γιατί υπήρξε διαφορετική αντιμετώπιση της Βόρειας Κορέας σε σχέση με το Ιράκ, απάντησε με αφοπλιστική ειλικρίνεια: «Ας το δούμε απλά το πρόγμα. Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ της Βόρειας Κορέας και του Ιράκ είναι ότι οικονομικά δεν είχαμε άλλη επιλογή στο Ιράκ. Η χώρα κολυμπάει σε μια θάλασσα από πετρέλαιο» (Guardian, 4/6/2003)!!! Για την ώρα, πάντως, κολυμπάει στο αίμα των νεκρών στρατιωτών και των συνεργατών τους...

Νέα κινητικότητα στο Κυπριακό

Τελικά, ήταν πολύ μεγάλη η αμερικανική πίεση (εκφρασμένη μάλιστα προσωπικά από τον Μπους) για να την αντέξει ο Κόφι Ανάν. Ετοι, ο γενικός γραμματέας του ΟΗΕ, που πριν μερικές εβδομάδες δήλωνε ότι δεν πρόκειται να καλέσει τις δυο πλευρές του κυπριακού προβλήματος σε διαπραγματεύσεις, αν προηγούμενα δεν αποδεχτούν άνευ όρων το σχέδιό του και δεν ορί-

σουν ημερομηνίες διεξαγωγής δημοψηφισμάτων, αναγκάστηκε να απευθύνει προσκλήσεις για άμεση επανέναρξη συνομιλιών υπό την αιγιδα του. Είναι τόσο μεγάλη η πίεση που ως ημερομηνία ορίστηκε η επόμενη Τρίτη, ενώ η Ουάσιγκτον δηλώνει πτως η διαδικασία (τα δημοψηφίσματα δηλαδή) θα έχει ολοκληρωθεί μέχρι την 1η Μάη και η Κύπρος θα μπει ως ενιαία διεθνής νομι-

κή οντότητα στην ΕΕ.
Βεβαία, αυτά τα έχουν ξαναπεί οι Αμερικανοί. Και τα λένε συνήθως στις παραμονές των αμερικανικών εκλογών. Τούτη τη φορά, όμως, ισχυρίζονται πως τα πράγματα είναι πιο σοβαρά δεδομένου ότι υπάρχει η deadline της εισόδου στην ΕΕ. Νομικό πρόβλημα, όμως, δεν υπάρχει. Στην ΕΕ θα μπει το υπό ελληνοκυπριακή διοίκηση κομμάτι, ενώ το υπό

τουρκοκυπριακή διοίκηση θα περιμένει, για να αποτελεί διαιτηραγματευτικό χαρτί της Αγκυρας στα παζάρια της με την ΕΕ.

Ναι, αλλά ο Ερντογάν στην Ουάσιγκτον δήλωσε πως αποδέχεται το σχέδιο Ανάν. Κι εβολε και τον Ντενκτάς να πει το ίδιο. Σύμφωνοι, αλλά και ο Παπαδόπουλος κάνει τις ίδιες δηλώσεις. Κι όλος ο κόσμος ξέρει πως δεν θέλει να δει ούτε ζωγραφιστό το

σχέδιο Ανάν

Για μια καινούργια παρτίδα πολιτικού πόκερ πάμε. Κανένα από τα δυο μέρη δεν θέλει αυτή τη στιγμή λύσην επί τη βάσει του σχεδίου Ανάν. Μπλοφάρουν δηλώνοντας πως το αποδέχονται, γιατί το κάθε μέρος θέλει να φορτώσει στο άλλο την ευθύνη για το νέο ναινόγιο που και τα δυο επιδιώκουν. Εκτός αν αλληλοακυρωθούν οι μπλόφες τους.

■ «Συγνώμη» Ζητούν οι διλογιστές

Άλλο ένα “λάθος” είχε σαν αποτέλεσμα τη δολοφονία ενός 9χρονου Ιρακινού και τον τραυματισμό της μητέρας του και των δύο αδελφών του κοντά στο Κιρκούκ, την περασμένη Τρίτη, όταν οι αμερικανικές δυνάμεις έβαλαν με βλήματα δόλμων εναντίον “ύποπτων” περιοχών. Ομως μη στεναχωρίεστε. Ο Αμερικάνος συνταγματάρχης διαβεβαίωσε ότι διεξάγονται έρευνες και ότι οι στρατιώτες που άνοιξαν πυρ θα θεωρηθούν υπεύθυνοι (το πολύ-πολύ να απομακρυνθούν για λίγο καιρό απ' την περιοχή), ενώ υποσχέθηκε 2.500 δολάρια αποζημίωση στην οικογένεια και 1.500 για κάθε παιδί που τραυματίστηκε. Αυτό θα πει μεγαλοψυχία και σεβασμός στην “υπέρτατη αξία της ανθρώπινης ζωής”! Ας το κρατήσουμε αυτό, για να μην ξεχνάμε ποιοι είναι οι “σύμμαχοί” μας στον “αγώνα κατά της τρομοκρατίας”...

ο Μπλάνκετ θέλει να το διευρύνει και στους βρετανούς πολίτες. Τα νέα μέτρα προβλέπουν επίσης να γίνονται οι δίκες των κατηγορούμενων για "τρομοκρατία" κεκλεισμένων των θυρών, από δικαστές διορισμένους από την κυβέρνηση, χωρίς ένορκους, με "αποδεικτικά" στοιχεία τα οποία μπορούν να προέρχονται από την ασφάλεια και τις μυστικές υπηρεσίες και όχι απαραίτητα από τη συνήθη τυπική αστυνομική και δικαστική διαδικασία διερεύνησης των

λόγια, η έννοια της προληπτικής κατηγορίας και καταστολής. Θα συλλαμβάνονται δηλαδή άνθρωποι, θα φυλακίζονται ανεξέλεγκτα και επ' αόριστο ή θα δικάζονται και θα καταδικάζονται όχι με βάση τις πράξεις τους, αλλά με βάση αυτά που έχουν στο μυαλό τους. Και γι αυτό θα αρκούν και μόνο τα “αποδεικτικά” στοιχεία που θα κατασκευάζονται στα μαργειρεία των μουσικών υπηρεσιών. Στις περιπτώσεις αυτές το “αθώος λόγω αμφιβολιών” καταρ-

γείται και η Ζυγαριά θα γέρνει σε βάρος του κατηγορούμενου.

Σε τι άραγε διαιφέρει το νομικό και δικαιοστικό καθεστώς που επιχειρεί να προωθήσει ο βρετανός υπουργός Εσωτερικών από το καθεστώς που ισχύει στο Γκουαντανάμο ή τα στρατοδικεία που στήνονται από τα φραστικά καθεστώτα ή τις στρατιωτικές δικτατορίες; Επι της ουσίας πουθενά. Γι αυτό και η γνωστοποίηση των μετρων αυτών έχει προκαλέσει θύελλα αντιδράσεων όχι

μόνο από πολλές οργανώσεις και νομικούς κύκλους, αλλά και από βουλευτές του Εργατικού Κόμματος, που προειδοποιούν ότι τα μέτρα αυτά όχι μόνο δεν θα έχουν προληπτική αποτελεσματικότητα, όπως ισχυρίζεται σε εμπνευστής τους, αλλά θα προκαλέσουν ακριβώς τα αντίθετο. Οργή, αντιδράσεις, περισσότερη ανασφάλεια. Και υπενθυμίζουν όσα ακολούθησαν τη λήψη ανάλογων μέτρων στη Βόρεια Ιρλανδία τη δεκαετία του '70:

Αντιασφαλιστική λαιίλαπα

Ολόκληρη στρατιά γκεμπελίσκων, σαν έτοιμοι από καιρό, επέδραμαν σε κανάλια, ραδιόφωνα και εφημερίδες και άρχισαν το ψαλτήρι: «Προσέξτε, π ΝΔ θα διαλύσει το ασφαλιστικό, θα αυξήσει τα όρια πλικίας, θα μειώσει τις συντάξεις. Αν ψωφίσετε ΝΔ σκάβετε το λάκο σας. Ψωφίστε Γιωργάκη να 'χετε το κεφάλι σας πόσυχο».

Ετοιμάζει αντιασφαλιστική ανατροπή η ΝΔ; Φυσικά και ετοιμάζει. Αλλά έκανε την πλιθιότητα να βγει να το πει. Να το υπαινιχθεί έστω. Μόνο που ο υπαινιγμός δεν είναι αυτός που λένε οι γκεμπελίσκοι του ΠΑΣΟΚ, η αναφορά στο νόμο Σιούφα, αλλά η αναφορά στις κατευθύνσεις της ΕΕ. Γιατί ο νόμος Σιούφα ισχύει, αφού οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ δεν τον άλλαξαν. Η μανία του Σουφλιά να δικαιώσει τον εαυτό του οδήγησε σε μια χοντρή προεκλογική νικάων.

Το ΠΑΣΟΚ, όμως, δεν ετοιμάζει τίποτα στο μέτωπο της κοινωνικής ασφάλισης; Οι προπαγανδιστές του είναι πιο πονηροί απ' αυτούς της ΝΔ και γι' αυτό τηρούν στιγήν ιχθύος. Σε προεκλογική περίοδο δεν ανοίγεις κουβέντα για το ασφαλιστικό, εκτός αν έχεις να εξαγγείλεις μέτρα υπέρ των ασφαλισμένων. Άλλιώς, κάνεις το παπί και περιορίζεσαι σε γενικολογίες χωρίς ουσία. Αυτό το έχουν εμπεδώσει καλά οι Πασόκοι. Γι' αυτό και δεν επαναφέρουν τις απόψεις που παρουσίασαν ο Ρέππας με το Σπυρόπουλο πριν μερικούς μήνες. Απόψεις που οδηγούν στο λεγόμενο σύστημα των ασφαλιστικών μονάδων, που θα οδηγήσει όχι απλά σε μείωση αλλά σε καρατόμηση των συντάξεων. Και βέβαια, αποφεύγουν να θυμίσουν ότι μέσα στο 2004 πρέπει να λειτουργήσει επιτροπή επανάκρισης των Βαριών και Ανθυγιεινών, που θα αυξήσει κατά 5 χρόνια το όριο πλικίας για εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

Ο προεκλογικός ανταγωνισμός, η προπαγάνδα και η αντιπροπαγάνδα αφορούν τα δυο κόμματα και τον πόθο τους για την εξουσία. Τους εργαζόμενους και τους συνταξιούχους τους ενδιαφέρουν τα ασφαλιστικά τους δικαιώματα. Αυτά που έχουν πετσοκοπεί την τελευταία δεκαετία από κυβερνήσεις και των δύο κομμάτων και θα πετσοκοπούν κι άλλο, όποιο κόμμα κι αν κερδίσει τις εκλογές. Γιατί αυτή είναι η απαίτηση της κεφαλαιοκρατίας, γιατί αυτή είναι η γραμμή που έρχεται από τις Βρυξέλλες.

Ο αλπτέριος Πολυζωγόπουλος, λειτουργώντας όπως πάντα σαν τσιράκι της πασοκικής προπαγάνδας, σκούζει για τις θέσεις της ΝΔ και... προτάσσει τα στήθη του. Δεν έκανε το ίδιο, όμως, όταν ο Ρέππας με τον Σπυρόπουλο έθεταν θέμα καθιέρωσης του «συστήματος των ασφαλιστικών μονάδων», προοινωνίζοντας την πλήρη κατεδάφιση της ίδιας της ένωσιας της κοινωνικότητας της ασφάλισης. Το μήνυμα είναι καθαρό. Η εργατική τάξη, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι δε μπορούν να περιμένουν τίποτα από τα κόμματα και την πουλημένη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Μόνοι τους θα δώσουν μάχες για να επιβάλουν λύσεις.

■ Συ είπας

«Σχετικά με τα όσα συνέβησαν, οι συνεργάτες του μεγάρου Μαξίμου εξηγούνται: «Ο Χρ. Πάχτας επί οκτώ χρόνια διαχειρίζοταν τεράστια ποσά με τη σύμφωνη γνώμη του πρωθυπουργού και δεν προέβαινε σε καμία κίνηση χωρίς προηγουμένως να ενημερώσει τον Κ. Σημίτη διά του Σ. Κοσμήδη. Η βίαιη αποπομπή του, λοιπόν, δημιουργεί υποψίες για τη στάση του γενικού γραμματέα του υπουργικού συμβουλίου. Κατά συνέπεια δεν αφήνει αλώβητο και τον ίδιο τον Κ. Σημίτη».

Τα παραπάνω περιλαμβάνονται σε ρε-
πορτάζ του Τάσου Παππά στην «Ελευθε-
ροτυπία» της περασμένης Κυριακής. Πρό-
κειται για συντάκτη με ιδιαίτερες (πολύ ιδι-
αίτερες δια λέγαμε) σχέσεις με το ΠΑΣΟΚ.
Το ότι οι απόψεις στελεχών του μεγάρου
Μαξίμου μπαίνουν σε εισαγωγικά δεν αφή-
νει αμφιβολία για την εγκυρότητα του ρε-
πορτάζ. Άλλωστε, ο Παππάς δεν έχει προ-
σχωρήσει (ακόμη) σούμπιτος στο στρα-
τόπεδο Γιωργάκη, αλλά «τιμά το συμβό-
λαιο του» με τους εκανυγρονιστές.

Ποιο είναι το συμπέρασμα; Αυτό που γράφαμε την προηγούμενη εβδομάδα: ο Πάχτας δεν ενεργούσε μόνος του, αλλά ήταν ο άνθρωπος του Σημίτη στη διαχείριση των κονδυλίων των Β' και Γ' ΚΠΣ. Γ' αυτό και δέχτηκε αδιαμαρτύρητα να παίξει το ρόλο του αποδιοπομπάιου τράγου. Ομως, οι εντυπώσεις για το αφεντικό του έμειναν και αυτό ακριβώς επισημαίνουν τα στελέχη του Μαξίμου, που βλέπουν το κάσιο για φεύγει κάτινα από τα πόδια τους.

■ Περασμένα μεγαλεία

Ο Σημίτης, δυο υφυπουργοί, η Φώφη, τρεις φωτογράφοι και δυο κάμερες. Αυτή ήταν όλη κι όλη η κουσταδία που μαζεύτηκε στα εγκαίνια του Κέντρου Γραπτού Τύπου των ολυμπιακών αγώνων στο Μαρούσι. Ούτε κορδέλες, ούτε πανηγυρικές ομιλίες, ούτε λαμπρές δεξιώσεις. Φανερά μελαγχολικός ο Σημίτης έκανε την αγγαρεία και έφυγε στα γρήγορα. Τελυταία είδηση, διάρκειας λίγων δευτερολέπτων, είχαν τα εγκαίνια το βράδυ τα κανάλια. Στα πολύ ψιλά οι εφημερίδες την άλλη μέρα (στις αδηλητικές σελίδες). Η εποχή που κάθε ολυμπιακό έργο εγκαινιαζόταν δυο και τρεις φορές πέρασε. Αφού τα εγκαίνια πρέπει να τα κάνει, λόγω δέσης, ο Σημίτης, η

■ Totemosu 65

Το BBC ήταν το καμάρι της ανά τον κόσμο αστικής δημοσιογραφίας. Η ανεξαρτησία του το είχε περιβάλει με την αχλύ ενός μύδου. Στο BBC δεν παρεμβαίνουν κυβερνήσεις, η διεύθυνση και οι συντάκτες του λειτουργούν ανεξάρτητα, με βάση τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, ακούγαμε εδώ και δεκαετίες. Κάθε φορά που σε κάποιο κρατικό κανάλι ξεσπούσε μια κρίση, το BBC έφερναν σαν παράδειγμα οι διγόμενοι από τις παρεμβάσεις της πολιτικής εξουσίας. Οσοι υποστηρίζαμε την άποψη, ότι το BBC ήταν σχετικά ανεξάρτητο από τις κυβερνήσεις, αλλά απόλυτα εξαρτημένο από τις αρχές, τις αξίες και τις ιδεολογικοπολιτικές στοχεύσεις του συστήματος εξουσίας, αντιμετωπίζομασταν σαν φανατικοί, εμπαθείς, ιδεολογικά προκατειλημμένοι.

Ηρδες, όμως, ο καιρός να πάρει τέλος ακόμα και αυτή η σχετική ανεξαρτησία του BBC. Καιρός σημαδιακός απ' όλες τις απόψεις. Η παγκόσμια αντιρομοκρατική σταυροφορία απαιτεί την πλήρη ευδυγράμμιση όλων. Ολων των κέντρων εξουσίας, όλων των ιδεολογικών μηχανισμών. Το BBC δοκίμασε να κρατήσει τις αποστάσεις του από την κυβέρνηση Μπλερ και η πτήθηκε κατά κράτος. Η πτήθηκε, ενώ οι πάντες γνωρίζουν πως οι ρεπόρτερ του είπαν αλήδειες για την ανυπαρξία στοιχείων για ύπαρξη όπλων μαζικής καταστροφής στο Ιράκ. Ήώρα, μετά το πόρισμα του λόρδου Χάτον, τα διευδυντικά στελέχη του BBC παραιτήθηκαν και οι συντάκτες του πλέον δια είναι απόλυτα ευδυγραμμισμένοι με την κυβερνητική προπαγάνδα, γιατί αλλιώς δια γνωρίζουν ότι διακινδυνεύουν το παντεσπάνι τους. Η σημερινή εποχή δεν έχει ανάγκη από διακοσμητικές ανεξαρτήσεις. Απαιτεί τη φασιστική ομοφωνία

χει κάποια συνεννόηση με τον Γιωργάκη ή απλώς ο Λαλιώτης ρίχνει προειδοποιητικές βολές; Μάλλον το δεύτερο πρέπει να ισχύει, οπότε ο Γιωργάκης δια πρέπει μετά τις εκλογές να λογαριάζει και στις απαιτήσεις του Λαλιώτη, πλην αυτών του Πάγκαλου.

■ Συντροφικά μαχαιρώματα

Χωρίς την «Κομμουνιστική Ανανέωση», την πολιτική ομάδα που αποτελεί το μόνιμο και σταδερό σύμμαχο του Περισσού τα τελευταία χρόνια, ανακοινώθηκαν τα ψηφοδέλτια για τις εκλογές της 7ης Μάρτη. Εξήγηση δε δόθηκε καμιά, πολλοί απόρρησαν και στον αστικό τύπο άρχισαν να κυκλοφορούν διάφορα σενάρια. Να σας πούμε, λοιπόν, εμείς τί έγινε. Ηγετικά στελέχη της «Ανανέωσης» συναντήθηκαν με την Παπαρήγα και ζήτησαν να τους δώσουν κι αυτών μια έδρα (με την κατευθυνόμενη σταυροδοσία) και οικονομική ενίσχυση για να κάνουν προεκλογική καμπάνια. Η Παπαρήγα βρήκε το αίτημα λογικό, διότι οι «Ανανεωτές» τόσα χρόνια μένουν πιστοί σύντροφοι και μάλιστα δεν δίστασαν να προκαλέσουν ακόμα και διάσπαση της ΑΚΟΑ για τα μάτια του Περισσού. Το Πολιτικό Γραφείο, όμως, είχε αντίθετη άποψη και απέρριψε το αίτημα. Και όχι μόνο το απέρριψε, αλλά «την έπεισε» και στην οργάνωση Θεσσαλονίκης της Κ.Α., ζητώντας από αυτή να συμμετάσχει στο ψηφοδέλτιο Θεσσαλονίκης (σε κάτι τέοια είναι μανούλα οι γραφειοκράτες του Περισσού). Μόλις έμαθαν τα νέα οι «σύντροφοι» τα πήραν στο κρανίο και έκοψαν κάθε συζήτηση. Πλέον, στον Περισσό ζουν με την αγωνία μη δουν την Κ.Α. να συμμετέχει την τελευταία στιγμή στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ ή έστω να στρίζει.

■ Απώλεια

Εκεί, πάντως, που το φυσάνε και δεν κρυώνει οι του Περισσού είναι η περίπτωση Στάθη. Ο γνωστός σκιτσογράφος όχι μόνο είχε άριστες σχέσεις με τον Περισσό, όχι μόνο βρισκόταν τόσο καιρό σε πολιτική ενότητα μαζί τους, αλλά έβλεπε και τα σκίτσα και τα σχόλιά του στην «Έλευθεροτυπία» να αναδημοσιεύονται σχεδόν σε καθημερινή βάση από το «Πριζοσπάστη». Κι αυτός ο αγνώμων πήγε και μπήκε στα ψηφοδέλτια του ΣΥΡΙΖΑ, ενισχύοντάς τα με το όποιο κύρος του προσέδωσαν οι καλές πολιτικές σχέσεις με τον Περισσό. Διότι ο συνειρμός που παράγεται είναι σαφής: «Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ένα πλατύ ενωτικό ψηφοδέλτιο της Αριστεράς. Να, δείτε, ακόμα και ο Στάθης με μας κατεβαίνει, τον ΣΥΡΙΖΑ στρίζει».

■ Ποιος πληρώνει;

Πίναμε καφέ με φίλο συντάκτη που καλύπτει το υπουργείο Εσωτερικών, όταν χτύπησε το κινητό του. Ήταν από το γραφείο του υφυπουργού Μπίστη και τον καλούσαν σε γνωστό μαγαζί του Κολωνακίου για φαγητό, ποτό και κουβεντούλα. Οι εκλογές είναι η χαρά του δημοσιογράφου. Τρώει και πίνει τζάμπα. Καθημερινά κάποιος υποψήφιος οργανώνει κι από ένα πάρτι. Άλλος σε ταβέρνα, άλλος σε μπαρ, άλλος σε κυριλέ εστιατόριο, άλλος σε σκυλάδικο. Αλήδεια, ποιος πληρώνει για όλα αυτά; Τα περνάνε στα έξοδα της προεκλογικής εκστρατείας, όπως υποχρεούνται από το νόμο; (Εντάξει, λέμε και καριά μαλακία να περάσει η ώρα).

■ Οσα δε φτάνει η αλετού...

Τα τελευταία γκάλοπ δείχνουν άνοιγμα της ψαλίδας μεταξύ ΝΔ και ΠΑΣΟΚ. Ναι, αλλά ο Γιώργος εξακολουθεί να προηγείται του Καραμανλή στην καταλληλότητα για πρωθυπουργός, απαντούν οι πράσινοι προπαγανδιστές. Παραβλέποντας το γεγονός ότι και σ' αυτόν τον τομέα η ψαλίδα έχει κλείσει πολύ σε σχέση με το πρώτο δεκαήμερο της «επικοινωνιακής καταγίδας», δια δέλαμε να παρατηρήσουμε στα φιλότιμα πράσινα ανδρωπάκια, ότι δεν πρέπει να φτύνουν τόσο απροκάλυπτα τον κόσμο. Γιατί όλοι δυμόμαστε τί έλεγαν πριν από ένα μήνα. Τότε που τα γκάλοπ έδειχναν τη ΝΔ 8,5 μονάδες μπροστά από το ΠΑΣΟΚ, αυτοί μιλούσαν για το προβάδισμα του Σημίτη στην καταλληλότητα για πρωθυπουργός, τον βάθιτες «δυνατό χαρτί του ΠΑΣΟΚ» και προεξοφλούσαν αναστροφή του κλίματος και νίκη του ΠΑΣΟΚ στο νήμα χάρη στο χαρτί Σημίτης. Και πού είναι σήμερα ο «καταλληλότερος», το «δυνατό χαρτί» κλπ.; Κάνει διακοπές στο Κορακοχώρι, γιατί οι ίδιοι οι επικοινωνιολόγοι του ΠΑΣΟΚ δεωρούν ότι η ενεργός παρουσία του στην προεκλογική περίοδο δια έκανε ζημιά στον Γιωργάκη.

ΥΓ: Ολες οι δημοσκοπήσεις δείχνουν τον ΣΥΡΙΖΑ να περνάει σύρριζα... κάτω από τον πήχυ. Να μια καλή ευκαιρία για μερικούς του «χώρου» να βγουν να στηρίζουν επίσημα τον ΣΥΡΙΖΑ. Κινδυνεύει να γίνει... εξωκοινοβουλευτικός.

Ηκαλύτερη παρουσίαση του οικονομικού προγράμματος της ΝΔ έγινε -όσο κι αν σας φανεί παράξενο- από τον Πασόκο «τσάρο της οικονομίας» Ν. Χριστοδουλάκη. «Το πρόγραμμα της Νέας Οικονομικής Πολιτικής της ΝΔ -δήλωσε- δεν είναι παρά μία συγκεχυμένη επανάληψη των θέσεων του προγράμματος του ΠΑΣΟΚ, θέσεων που περιέχονται σε διάφορα Προγράμματα Σύγκλισης και σε επαναφορά των θέσεων της περιόδου 1990-1993».

Με αυτή τη λιγόλογη και σαφή τοποθέτηση ο Χριστοδουλάκης επιβεβαίωσε αυτό που κατά κόρον έχει επισημανθεί όχι μόνο από ανθρώπους με αντικαπιταλιστική τοποθέτηση, αλλά και από (κομματικά) ουδέτερους αστούς αναλυτές. Οτι ΠΑΣΟΚ και ΝΔ κινούνται στον ίδιο οικονομικό αστριού. Οτι οι παλιές διαφορές ανάφεσα σε σοσιαλδημοκράτες και φιλελεύθερους, ανάμεσα σε αστούς ρεφορμιστές και μονεταρίστες, έχουν εξαφανιστεί.

Κάποιοι λένε πως αυτό είναι αποτέλεσμα της ΟΝΕ και του περάσματος της ευθύνης της οικονομικής πολιτικής στα κοινοτικά όργανα, την Επιτροπή, το Εκορίνη,

υπήρχε η ΟΝΕ και ο στόχος της ένταξης σ' αυτή.

Άλλού, λοιπόν, πρέπει να αναζητήσουμε τα αίτια της εξαφάνισης των παλιών διαφορών ανάφεσα σε σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικούς στη λογική διαχείρισης του συστήματος. Οι περίοδοι ύφεσης και κρίσης έφερναν στην εξουσία τους συντηρητικούς, οι οποίοι εφαρμόζαν τα μονεταριστικά μοντέλα με εργαλείο την κρατική καταστολή. Βέβαια, υπήρξαν και συγκυρίες στις οποίες οι σοσιαλδημοκράτες ήταν αναγκασμένοι να εφαρμόσουν τις σκληρές μονεταριστικές συνταγές. Αυτό συνέβη και στη Γαλλία του Μιτεράν και στην Ελλάδα του Α. Παπανδρέου.

Οι εποχές αυτές έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτί. Παρήλθαν όχι γιατί μεταλλάχθηκαν -ελευθέρα βουλήσει- οι πολιτικοί εκπρόσωποι της σοσιαλδημοκρατίας και ταυτίστηκαν με τους συντηρητικούς, αλλά επει-

Η εξαφάνιση των κομματικών διαφορών

την ΕΚΤ. Ομως, και σε ευρωπαϊκό επίπεδο υπάρχουν σοσιαλδημοκράτες και συντηρητικοί. Επομένως, θα περίμενε κάποιος να μεταφερθεί στο επίπεδο των κοινοτικών οργάνων η παλιά διαμόχη περί την οικονομική πολιτική. Δεν πρέπει δε να μας διαφεύγει της προσοχής ότι την τελευταία δεκαετία οι σοσιαλδημοκράτες πλειοψηφιούν και κυριαρχούν πολιτικά στην Ευρωπανδή. Αν λοιπόν τα αίτια πρέπει να αναζητηθούν στην αποεικονικοποίηση της οικονομικής πολιτικής, τότε λογικά θα περιμέναμε συγκρύσεις πολιτικές στα κοινοτικά όργανα και να πνέει άνεμος σοσιαλδημοκρατικού ρεφορμισμού, λόγω της πολιτικής διαχείρισης και της υπόλοιπης εργαζόμενης κοινωνίας. Οι ανάγκες αυτής της πολιτικής διαχείρισης επέβαλαν και τις διαφοροποιήσεις στην αίσκηση της οικονομικής διαχείρισης. Ο κομματικός πλουραλισμός αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο για την ενσωμάτωση των εργαζόμενων μαζών σε μια λογική διαχείρισης του καπιταλισμού, που δεν θα αμφισβητεί τα θεμελιά του.

Η αίσκηση της οικονομικής διαχείρισης από αυτούς τους δυο πυλώνες δεν αμφισβήτησε ποτέ τα θεμέλια του καπιταλιστικού συστήματος. Αντίθετα, αποσκοπούσε πάντοτε στην ομαλή λειτουργία του συστήματος, μέσω της πολιτικής διαχείρισης-χειραρχώγησης της εργατικής τάξης και της υπόλοιπης εργαζόμενης κοινωνίας. Οι ανάγκες αυτής της πολιτικής διαχείρισης επέβαλαν και τις διαφοροποιήσεις στην αίσκηση της οικονομικής διαχείρισης. Ο κομματικός πλουραλισμός αποτελεί ένα πολύτιμο εργαλείο για την ενσωμάτωση των εργαζόμενων μαζών σε μια λογική διαχείρισης του καπιταλισμού, που δεν θα αμφισβητεί τα θεμελιά του.

Σε τί συνίσταντο αυτές οι διαφοροποιήσεις; Οι συντηρητικοί εφάρμοζαν μοντέλα (σκληρού ή ήπιου, ανάλογα με τις απαιτήσεις της συγκυρίας), ενώ οι σοσιαλδημοκράτες ήταν θιασώτες του κείνιστον μοντέλου διαχείρισης, που περιλάμβανε ένα μίνιμουμ κοινωνικών παροχών, για να αποσβαίνονται οι κοινωνικοί κραδασμοί. Η εναλλαγή των δυο πυλώνων στην κυβερνητική εξουσία καθορίζονταν από δύο βασικούς παράγοντες. Πρώτο, τη φάση του οικονομικού κύκλου στην οποία βρίσκονταν οι καπιταλιστικές οικονομίες και, δεύτερο, την ανάπτυξη των ταξικών ανταγωνισμών και το γεγονός αυτό αποθράσυνε τους φορείς της πολιτικής εξουσίας. Θεωρούν ότι λειτουργούν σε συνθήκες κοινωνικού κενού. Συμπεριφέρονται σαν να απευθύνονται σε ανθρώπους τα

ΚΟΝΤΡΑ

κτακτο στρατοδικειο No 2

Τη Δευτέρα, η δικαστική αίθουσα ύψιστης ασφάλειας που έχει κατασκευαστεί στις γυναικείες φυλακές Κορυδαλλού θα γνωρίσει και πάλι πιένες. Δημοσιογράφοι, κάμεραμαν, φωτορεπόρτερ θα πάρουν τις θέσεις τους για να απαθανατίσουν τη «δίκη του ΕΛΑ». Υστερα από τα πρώτα ρεπορτάζ, τα φώτα θα χαμηλώσουν και πάλι, ο κόσμος θα αραιώσει και το δικαστήριο θα αναλάβει να εκκαθαρίσει ποινικά την «υπόθεση του ΕΛΑ», που είναι τέτοια μόνο ως προς τον ένα από τους πέντε κατηγορούμενους. Η δημοσιότητα της δίκης θα είναι ελάχιστη (βοηθάει σ' αυτό και η προε-

■ «Παρέμβαση» Καλαμάτας Αντίσταση στην κρατική τρομοκρατία

ΚΑΛΑΜΑΤΑ –

«Το κλίμα της διαρκούς ομηρίας και της απειλής διώξεων ενάντια σε αγωνιστές που έμπρακτα αντιστέκονται στην τρομοκρατία των κρατικών κατασταλτικών μηχανισμών δεν θα περάσει», δηλώνει σε ανακοίνωσή της η «Παρέμβαση για τα πολιτικά και κοινωνικά δικαιώματα και ενάντια στην κρατική τρομοκρατία».

Η ανακοίνωση αναφέρεται στην προσπάθεια εμπλοκής του Νόντα Σκυφτούλη στην «υπόθεση του ΕΛΑ» και επισημαίνει: «Οι υποτακτικοί της πτο στυγνής και απάνθρωπης ιμπεριαλιστικής εξουσίας στον κόσμο, της δημοκρατίας του Γκουαντανάμο, περνούν σε νέες διώξεις. Σειρά έχουν τώρα οι αγωνιστές που κατέθεσαν σαν μάρτυρες υπεράσπισης στη δίκη της 17N και ανέπτυξαν έναν επαναστατικό λόγο»... Μετά την αποτυχημένη απόπειρα εμπλοκής στην 17N του μέλους επίσης της Συστείρωσης Ενάντια στην Κρατική Τρομοκρατία συναγωνιστή Κώστα Αβραμίδη, επανέρχονται στον ανυπότακτο αναρχικό χώρο και προσπαθούν πάλι χωρίς στοιχεία να εμπλέξουν τον Επαμ. Σκυφτούλη».

«Καταγγέλλουμε -καταλήγει η ανακοίνωση- τις πλεκτάνες, τη δίωξη, την ομηρία και την προσπάθεια ενοχοποίησης του Επ. Σκυφτούλη, δηλώνουμε την αμεριούσια συμπαράστασή μας και καλούμε όσους αντιστέκονται στη νέα τάξη πραγμάτων να σταθούν στο πλευρό του. Να αντισταθούν στην κρατική τρομοκρατία».

κιλογική περίοδος). Τα φώτα θα ξανανάψουν όταν το δικαστήριο θα εκφωνεί τις αποφάσεις του. Και στον Ελληνα πολίτη, ανενημέρωτο για ό,τι θα έχει μεσολαβήσει στο ακροατήριο, θα επιχειρηθεί να επιβληθεί η ίδεα ότι έγινε μια «δίκαια δίκη» η οποία κατέληξε σε μια «ισορροπημένη απόφαση», που απέδωσε στον καθένα αυτό που έπρεπε.

Αν η «δίκη της 17N» ήταν μια φορά δικαστικό σκάνδαλο, αυτή που θα ξεκινήσει τη Δευτέρα θα είναι χλιδες. Γιατί στην υπόθεση 17N το «αντιτρομοκρατικό» επιτελείο είχε φροντίσει να έχει κάποια χαρτιά στα χέρια του. Είχε βρει γιαρκες, άρα μπορούσε να «ανακαλύψει» αποτυπώματα. Είχε αποσπάσει προανακριτικές ομολογίες, άλλο αν αυτές ανακλήθηκαν. Είχε «μεταμελημένους» συνεργαζόμενους οι οποίοι υπέδειχναν όσους τους ζητούσαν να υποδειχτούν. Μπορούσαν, λοιπόν, να στήσουν μια υπόθεση που με τον κατάλληλο προπαγανδιστικό χειρισμό να φαντάζει κάπως πειστική. Να μην περάσει προς τα έξω η εικόνα ότι στον Κορυδαλλό συνεδρίαζε ένα (επί της ουσίας) έκτακτο στρατοδικείο σε διατεταγμένη υπηρεσία.

Στην υπόθεση του ΕΛΑ, όμως, δεν έχουν τίποτα από τα παραπάνω. Δεν έχουν αποτυπώματα, δεν έχουν ομολογίες, δεν έχουν συνεργαζόμενους, δεν έχουν μάρτυρες -ειλικρινείς, κατασκευασμένους ή απλώς φανταστήληκτους-

που να αναγνωρίζουν οποιονδήποτε (είναι και η φύση των υποθέσεων τέτοια, που κανένας δεν είδε τους δράστες). Τί έχουν; Έχουν μόνο μια ψευδομάρτυρα, εμφρανώς κατασκευασμένη, τη Σ. Κυριακίδου, πρώην σύζυγο του Α. Κανά, η οποία μέσα από μια σειρά αντιφατικών, αλληλοσυγκρουόμενων και αλληλουμπληρούμενων καταθέσεων, καρφώνει ως μέλη του ΕΛΑ τους Α. Κανά, Κ. Αγαπίου και Ειρ. Αθανασάκη. Έχουν τις καταθέσεις του ζεύγους Ντε Μαρσέλους, των ελβετών Τσελέντηδων, οι οποίοι -κατά δήλωσή τους- έφεραν σε επακρή τον Βάινριχ και τον Κάρλος με τον Κ. Αγαπίου ως εκπρόσωπο του ΕΛΑ. Το εν λόγω ζεύγος συνεργάστηκε άφογα με την περιβόητη Κάρλα Ντε Πόντε και εξαγόρασε την ελευθερία του «δίνοντας» όσους του ζητήθηκε να «δώσει». Έχουν, τέλος, τα περιβόητα «αρχεία της Στάζι», τα οποία έχουν κριθεί αναξιόπιστα από τα ίδια τα γερμανικά δικαστήρια, εδώ όμως έχουν ήδη αποκτήσει το κύρος (διά βουλεύματος) «αναγνωστέων εγγράφων» στη δίκη. Έχουν και την απολογία του Χρ. Τσιγαρίδα, ο οποίος αναλαμβάνει την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή του στον ΕΛΑ μέχρι το 1990, χωρίς να δίνει καμιά πληροφορία για τη δίκη του δράστη ή για τη δράση συντρόφων του.

Μ' αυτά τα στοιχεία δεν θα έπρεπε να γίνει καν δικαστήριο. Ακόμα κι αν δεχτούμε ότι η Κυριακίδου λέει αλήθεια, ότι

οι Ντε Μαρσέλους λένε αλήθεια, ότι τα στοιχεία των πρακτόρων της «Στάζι» λένε αλήθειες. Γιατί; Γιατί και σ' αυτή την υποθετική περίπτωση, η μόνη κατηγορία που θα μπορούσε να αποδοθεί στους Αγαπίου, Αθανασάκη, Κανά και Τσιγαρίδα (και σε καμιά περίπτωση στον Μ. Κασσίμη) είναι αυτή της συμμετοχής στον ΕΛΑ. Γιατί δεν υπάρχει καμιά μαρτυρία, κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι συμμετείχαν στη μια ή την άλλη ενέργεια της συγκεκριμένης οργάνωσης. Ομως, αυτή η κατηγορία έχει παραγραφεί, γιατί ο ΕΛΑ έχει σταματήσει τη δράση του από το 1995 και τότε δεν υπήρχε ο τρομονόμος (το αδικήμα της συμμετοχής ήταν πλημμέλημα και γ' αυτό παραγόραφεται σε πέντε χρόνια). Το ότι ο ΕΛΑ έχει πάψει να υφίσταται από το 1995 δεν είναι αναθαίρετος ισχυρισμός των κατηγορούμενων. Η ίδια η Αντιτρομοκρατική το έχει πιστοποιήσει με επίσημα έγγραφά της. Οι ίδιοι οι Αμερικανοί τον έχουν αφαιρέσει από τις λίστες με τις «τρομοκρατικές» οργανώσεις που φτιάχνουν κάθε χρόνο.

Ομως, το ελληνικό κράτος δεν έχει καμιά διάθεση να σεβαστεί τους ίδιους τους νόμους, όταν πρόκειται να παράξει «αντιτρομοκρατικό» έργο. Γ' αυτό και έστησε αυτή τη δίκη ως συνέχεια της «δίκης της 17N». Κι επειδή δεν έχει στοιχεία, απάλλαξε την ψευδομάρτυρα Κυριακίδου από την κατηγορία της συμμετοχής

στον ΕΛΑ, για να τη φέρει στη δίκη ως μάρτυρα και όχι ως συγκατηγορούμενη (για να μην έχει τις νομικές αμφισβήτησες που είχε με τον Τσελέντη και τον Κονδύλη στη «δίκη της 17N»). Τα νούμερα, βέβαια, δεν τους έβγαιναν. Η Κυριακίδου κατά δήλωσή της αποχώρησε από τον ΕΛΑ το 1990, επομένως έπρεπε να είναι και αυτή κατηγορούμενη. Το βιούλευμα, όμως, αυτοί είναι οι φυσικοί αυτουργοί όλων των εκρήξεων που προκάλεσε η ΕΛΑ και ηθικοί αυτουργοί στο δυο ανθρωποκτονίες (Βερνάρδος και Βέλλιος), καθώς και στις εκρήξεις που προκάλεσε ο ΕΛΑ στη Θεσσαλονίκη.

Αν στην περίπτωση του ΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΥ είχαμε το εφεύρημα του «αρχηγού», για να θεμελιωθεί η ηθική αυτουργία στην περίπτωση των κατηγορούμενων της συγκεκριμένης δίκης έχουμε εφαρμογή της νομικής αρχής της «συλλογικής ευθύνης». Οι πάντες είναι ένοχοι για όλα, ανεξάρτητα από την περίπτωση των κατηγορούμενων διότι οι πάντες είναι αυτοδικτικοί στοιχεία. Υπήρξες μέλος του ΕΛΑ; Είσαι ένοχος για ό,τι έκονε να συγκεκριμένη οργάνωση.

Η επιλογή των κατηγορούμενων δεν έγινε τυχαία, αλλα βάσει μιας συγκεκριμένης συλλογιστικής.

◆ Ο Κ. Αγαπίου είναι απατηλαί στις λίστες. Είναι ένας από τους αντιδικτατορικούς αγωνιστές που δεν έχαργυρωσαν τη δράση τους με συμμετοχή στο πολιτικό σύστημα της μεταπολίτευσης. Η συμμετοχή του στην ομάδα «Αργος» του Ρήγα του έδωσε το πρόφιλ που ήθελε η «αντιτρομοκρατία», για να επιβεβαιώσει την αρχή των «συγκονωνύτων δοχείων». Και επειδή δεν προκύπτει από αποδείξεις, εφαρμόζεται αυθαίρετα και προκλητικά. Μήπως,

Η σιωπή είναι συνενοχή

μας πολιτική δειλία και -γιατί όχι;- ως επιβεβαίωση της καταγγελίας του. Δυο λόγια μόνο:

1) Η δίκη της Δευτέρας είναι ένα πολιτικό γεγονός και όχι μια ιδιωτική υπόθεση του κ. Κανά και των υπόλοιπων κατηγορούμενων ως μέλη του ΕΛΑ. Στο παραληρηματικό του σημείωμα διέπραξε ακόμα και την αρίθμεια να μιλήσει για «εργολάβους υπερασπιστές» και την αποτελεσμένη στοιχεία της Κυριακίδου από την οποία λαμβάνει την άδεια της συμμετοχής στον ΕΛΑ.

2) Ρωτάει ο κ. Κανάς με ποιο δικαίωμα βαφτίζουμε τη συγκεκριμένη υπόθεση «υπόθεση του ΕΛΑ». Το ερώτημα θα ήταν εκ του πονηρού, αν δεν ήταν τόσο αφόρητα γελοίο. Δεν τη βαφτίσαμε εμείς, οι διωκτικές αρχές τη βαφτίσαν. Μ' αυτές τις κατηγορίες θα δικαστούν όλοι οι κατηγορούμενοι. Οι μέλη του ΕΛΑ. Εμείς δεν κάναμε τίποτ' άλλο από το να φωνάξουμε πως σ' αυτή την υπόθεση, για να επιδείξουμε «αντιτρομοκρατικό» έργο, ενέπλεξαν και τον Κανά, όπως και τους Αγαπίου, Αθανασάκη και Κασσίμη. Οχι μόνο υποστηρίζουμε την υπερασπιστική γραμμή όλων τους, αλλά

Αγαπίου-Αρης).

◆ Η Ε. Αθανασάκη επιλέ-
χτικε πριν από χρόνια για να
παίξει το ρόλο της καταδό-
τριας του Αγαπίου, λόγω της
προσωπικής τους σχέσης. Της
προσφέρθηκαν μπόλικα λε-
φτά και κάλυψη. Αρνήθηκε με
αξιοπρέπεια και ήταν λογικό
να μπει στο στόχαστρο, γιατί
το σενάριο απαιτούσε και
ύπαρξη γυναίκας.

◆ Ο Α. Κανάς επιλέχτηκε λόγω της επαργγελματικής του σχέσης με τον Χ. Τσιγαρίδα και επειδή στο δικό του περιβόλλον βρέθηκε ο αδύνατος κρίκος. Η πρώην σύζυγός του που ζούσε με τον πάθο να τον δει στη φυλακή και η οποία δέχτηκε να παίξει το ρόλο που αρνήθηκε να παίξει η Αθανασάκη.

◆ Ο Μ. Κασσίμης έμπαινε και έβγαινε στο σενάριο, ανάλογα με τη συγκυρία. Αδερφός του δολοφονημένου Χρήστου Κασσίμη, δεν δέχτηκε να απαξιώσει τη μνήμη του αδερφού του κι αυτό αποτελεί έγκλημα καθοσιώσεως. Σύρεται σήμερα στο έκτακτο τρομοδικείο του Κορυδαλλού με τα στοιχεία που το 1987 ήδια η Αντιτρομοκρατική είχε θεωρήσει γελοία και τον είχε αφήσει ελεύθερο. Σήμερα, όμως, ζούμε σε όλλες εποχές και το σενάριο των «συγκοινωνούντων δοχείων» απαιτεί να κατηγορηθεί και κάποιος ως συνεργός για την απόπειρα κατά Ραυτόπουλου, την ευθύνη της οποίας είχε αναλάβει η 1η Μάη.

◆ Για τον Χρ. Τσιγαρίδα τα είπαμε και παραπάνω. Η συμμετοχή του στον ΕΛΑ και η υπεράσπιση της ιστορίας αυτής της οργάνωσης δεν οδηγεί σε καμιά ποινική ευθύνη με βάση το ισχύον δίκαιο. Οταν, όμως, σέρνουν σε τέτοια δί-

■ «Πρωτοβουλία Αλληλεγγύης»

Ολοι τη Δευτέρα στον Κορυδαλλό

Ηανάπτυξη ενός κινήματος αντίστασης στην κρατική τρομοκρατία και αλληλεγγύης στους διωκόμενους ως μέλη των ένοπλων οργανώσεων, είτε αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη της συμμετοχής τους σ' αυτές είτε καταγγέλουν ότι αποτελούν θύματα «αντιτρομοκρατικών» σκευωριών είναι καθήκον εκ των ων ουκ άνευ για κάθε επαναστάτη, για κάθε αριστερό. Αυτό το μήνυμα πρέπει να περάσει παντού και ως στοιχειώδη έκφραση μιας τετοιας στάσης πρέπει να δούμε την παρουσία μιας στις φυλακές Κορυδαλλού, όπου τη Δευτέρα, στις 9 το πρωί, θα

αρχίσει η δίκη των κατηγορούμενων ως μέλη του ΕΛΑ. Αυτό είναι το μήνυμα που βγήκε μέσα από τις πρώτες εκδηλώσεις της «Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης», που έγιναν αυτή την εβδομάδα.

Τη Δευτέρα οργανώθηκε ανοιχτή πολιτική εκδήλωση στο θέατρο «Αθηνών». Ομιλη-

τέσ στην εκδήλωση ήταν οι Γιώργος Ρούσσης, Δημήτρης Μπελαντής, Πέτρος Γιώτης και Γιώργος Κοσμάς. Παρεμβάσεις έγιναν ακόμη από συνηγόρους υπεράσπισης των κατηγορούμενων (Σ. Καμπάνης, Κ. Ιατροπούλου, Α. Ζορμπαλά) και από αρκετούς από τους συγκεντρωμένους.

Παρά τις διαφορετικές οπτικές και τις διαφωνίες ακόμη που εκφράστηκαν, κοινή συνισταμένη όλων ήταν η ανάγκη να υπάρξει μέτωπο αντίστασης ενάντια στην τρομούσα στεριά και την κρατική τρομοκρατία και έμπρακτη αλληλεγγύης σε όλους τους διωκόμενους.

Την Τετάρτη δόθηκε συνέντευξη τύπου στην αίθουσα του ΔΣΕ, στην οποία παρουσιάστηκαν στα ΜΜΕ οι απόψεις της «Πρωτοβουλίας Αλληλεγγύης» και των συνηγορών υπεράσπισης για τη δικαιολογία της. Μίλησαν οι Ν. Γιαννόπουλος, Α. Ζορμπαλά, Δ. Μπελαντάκης και Γ. Ρούσσης.

■ Η περίπτωση του Χ. Τσιγαρίδο

Πέρα από τη λεβεντιά...

Ανάμεσα στους κατηγορούμενους που θοκαθήσουν το πρώι της Δευτέρας στο εδώλιο του έκτακτου τρομοδικείου του Κορυδαλλού ο Χρήστος Τσιγαρίδας αποτελεί ξεχωριστή περίπτωση. Είναι αυτός που όταν συνελήφθη δήλωσε ότι υπήρξε μέλος του ΕΛΑ μέχρι το 1990 και ανέλαβε την πολιτική ευθύνη αυτής του της ένταξης, αρνούμενος να δώσει οποιαδήποτε πληροφορία για την οργανωτική διάρθρωση της οργάνωσης και ειδικά για τα μέλη της.

Η πράξη του αυτή αντιμετωπίστηκε από πολύ κόσμο ως πράξη λεβεντιάς. Οπως ακριβώς είχε αντιμετωπιστεί και η παράδοση του Δημήτρη Κουφοντίνα, ο οποίος έγινε έκτοτε «πρωνή της 17Ν» στο δικαστήριο, ο άνθρωπος που υπερασπίστηκε πολιτικά την οργάνωσή του και σήκωσε το βάρος της απάντησης στη λυσσασμένη εκστρατεία συκοφάντησης και απαξιώσης της.

Υπήρξαν, όμως, και αντιρρήσεις και ενστάσεις ακόμα και κακόβουλα σχόλια για τη στάση αυτή του Χ. Τσιγαρίδα. Παραδεχόμενος τη συμμετοχή στον ΕΛΑ -είπαν ορισμένοι- επιβαρύνει τη θέση των συγκατηγορουμένων του, οι οποίοι αρνούνται κάθε σχέση τους με την οργάνωση και καταγγέλλουν πως σε βάρος τους οργανώθηκε μια σκευαρία. Δίνει αληθοφάνεια στο σενάριο που εξύφραναν οι εγκέφαλοι της «αντιτρομοκρατίας». Ορισμένοι άλλοι έκαναν άλλου τύπου γενικέυσεις: Αφού δεν είχαν στοχεία σε βάρος του -είπαν-, γιατί να παραδεχτεί τη συμμετοχή του; Αν δύνατον ακολουθούσαν αυτό το παράδειγμα, τότε η Ασφάλεια θα είχε εύκολο έργο. Θα έκανε μαζικές συλλήψεις υπόπτων και με βάση τις ομολογίες τους θα εξάρθρωνε τις παράνομες οργανώσεις.

Η πρώτη κατηγορία ενστάσεων (ή και κακόβουλων υπαίνιγμάν) καταρρέει από μόνη της, υπό το βάρος των εμπειριών που μας έχουν αφήσει οι πολιτικές δίκες. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι στο δικαστήριο σύρεται κατηγορύμενος για όλες τις κατηγορίες ο Μ. Κασσίμης, που δεν εμπλέκεται καθόλου από την φευδομάρτυρα Κυριακίδου. Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης από τον Χ. Τσιγαρίδα ούτε επιβάρυνε ούτε ελάφρυνε την ποινική του μετοχείριση από το κράτος. Αν το καλοσκεφτούμε, η ανάληψη πολιτικής ευθύνης από τον Χ. Τσιγαρίδα διευκολύνει τους συγκατηγορούμενούς του, προσφέροντάς τους πρόσθετο υπερασπιστικά επιχειρήματα. Και εν πάσῃ περιπτώσει, έχουμε το προηγούμενο της δίκη της 17Ν. Η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης από τον Δ. Κουφοντίνα ουδόλως επιβάρυνε τους συγκατηγορούμενούς του που από την πρώτη στιγμή αρνήθηκαν κάθε εμπλοκή με την οργάνωση και επέμειναν μέχρι τέλους σ' αυτή τους τη θέση. Ουδείς διανοήθηκε το αντίθετο, ουδείς ισχυρίστηκε το αντίθετο.

Στη δεύτερη κατηγορία ενστάσεων μπορεί να αποδοθεί μια γκάμα χαρακτηρισμών που θα έκινα από την πολιτική αφελειας και θα φτάνει μέχρι την παραπομπή στον Αισώπειο μύθο της «κωλοβής αλεπούς». Οι πολιτικές στάσεις δεν κρίνονται με αφηρημένες γενικεύσεις που αγνοούν τη συγκυρία και τις πολιτικές ανάγκες της. Πολύ περισσότερο δεν κρίνονται με πολιτικοίδεολογικές αγγυλώσεις, οι οποίες μάλιστα δεν βρίσκουν έρεισμα στην ιστορία των επαναστατικών κινημάτων. Γιατί αν κρίνονταν έτσι, τότε ο Κουφοντίνας θα έπρεπε να θεωρηθεί ένας κατάπτυστος δειλός. Ουδείς όμως τόλμησε να υπανιχθεί κάτι τέτοιο. Αντίθετα, ο Κουφοντίνας έχει καταγραφεί στη συνεδριστική ευρύτατων τμημάτων του λαϊκού μας ως το παλικάρι που έσωσε την τιμή της οργάνωσής του, που υπερασπίστηκε τη δράση και το λαϊκό της χαρακτήρα και έδωσε ένα παράδειγμα επανα-

ναστατικού ήθους και λεβεντιάς σε καιρούς που γίνονται πρότυπα η οσφυοκαμψία, ο οπορτουνισμός και η κακομοιριά τύπου Σβέικ, το γλείψιμο και η αναζήτηση της εύνοιας των ισχυρών. Ο Κουφοντίνας επανέφερε στη συλλογική μας συνείδηση μνήμες που τείνουν να καταστούν αρχαϊκές. Μνήμες κομμουνιστών αγωνιστών που προτιμούσαν το εκτελεστικό απόσπασμα από την αποκήρυξη της πολιτικής τους στράτευσης.

Ας μη συζητούμε, λοιπόν, γενικόλογα και αφερημένα, αλλά ας συζητήσουμε συγκεκριμένα, υπό το φως της συγκυρίας που διαμορφώθηκε μετά την 29η Ιουνή του 2002. Μιας συγκυρίας που στιγματίστηκε από το μονοπάλιο της κυρίαρχης προπαγάνδας, από εικόνες ανθρώπων που «έδιναν» ο ένας τον άλλο, από τη συκοφάντηση της επαναστατικής βίας, από το λέκιασμα της τιμής της επαναστατικής αριστεράς, από την αναγόρευση του ένοπλου επαναστατικού σιγώνα σε έγκλημα και των ένοπλων οργανώσεων σε συμμορίες (ή και σε πρόκτορες). Η υπεράσπιση της τιμής και της ιστορίας αυτών των οργανώσεων έπρεπε να γίνει (και) από τις ίδιες τις οργανώσεις. Οχι με χαρτιά, που θα κατέληγαν κουρελόχαρτα στα χέρια της ενορχηστρωμένης προπαγάνδας της ολιγαρχίας, αλλά με στάση θυσίας κάποιων αγωνιστών. Κάποιων αγωνιστών που θα αποτελούσαν τη ζώσα ενσάρκωση των οργανώσεών τους, των ιδεών τους, της δράσης τους, της ιστορίας τους. Μια ενσάρκωση η εικόνα της οποίας θα ήταν τόσο ισχυρή που να ανατρέψει την κατασκευασμένη εικόνα της τρομολαγνείας. Μια ενσάρκωση που ταυτόχρονα θα έκοβε τη φόρα για όλους υπόγειους σχεδιασμούς με συνεργασίες και καρφώματα. Ας θυμηθούμε μόνο πόσο άλλαξε το κλίμα (και μέσα στη φυλακή, αλλά και στο λαό) μετά την παράδοση του Δ. Κουφοντίνα. Και ας προσπαθήσουμε να αναλογιστούμε πώς θα ήταν η «δίκη της 17ης χρονιάς του Δ. Κουφοντίνα».

Ουδείς μπορεί να αμφισβητήσει ότι η στάση του Χ. Τσιγαρίδα αποτελεί λεβεντιά. Αυτό είναι αυτονόητο. Για μας, όμως, αποτελεί και κάτι αικόμα, πέρα από τη λεβεντιά, που έχει μεγαλύτερη πολιτική σημασία στους καιρούς που ζούμε και στη συγκυρία που έχει διαμορφωθεί. Αποτελεί ιστορική ευθύνη. Ιστορική ευθύνη όχι έναντι του κράτους και των διωκτικών του μηχανισμών, αλλά έναντι της ιστορίας του ΕΛΑ και έναντι του ελληνικού λαού, που είναι ο μοναδικός που δικαιούται να κρίνει και τον ΕΛΑ και κάθε πολιτικού μόρφωμα.

Ο ΕΛΑ ήταν μια οργάνωση που έδρασε για μια εικοσαετία. Η δράση της ήταν δράση στην υπηρεσία της εργατικής τάξης και του λαού (η εκτίμηση της ορθότητας των τακτικών επιλογών της δεν αφορά το κράτος, αλλά το επαναστατικό κίνημα και τις διαδικασίες συζήτησης στο εσωτερικό του). Δυο αγωνιστές που πέρασαν απ' τις γραφμές του, ο Χρήστος Κασσίμης και ο Χρήστος Τσουτσουβής, έπεσαν νεκροί. Αυτή η ιστορία δεν μπορεί να πετούχει στα σκυλιά. Δεν επιτρέπεται να αφεθεί βαρό στα νύχια των αρπακτικών της αστικής προπαγάνδας, των πληρωμένων κονδυλοφόρων, των ρουφιάνων. Σε κάποιον θα «τύχαινε ο κλήρος» να σηκώσει αυτό το βάρος στη σύγκρουση με το αστικό κράτος μέσα σ' ένα δικαστήριο, το οποίο δεν είναι μόνο ένα όργανο καταστολής, αλλά και ένα θέατρο πολιτικής σύγκρουσης με μέτωπο στην εργαζόμενη κοινωνία και τη νεολαία της. Ο Τσιγαρίδας πήρε μόνος του τον «κλήρο» και γι' αυτή του την επιλογή είναι πολιτικά αξέπαινος.

Πέτρος Γιώτης

■ Από γκάφα σε γκάφα;

ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ γνωστό, ότι στο ίδιο το ΠΑΣΟΚ οι άνθρωποι που έρουν θεωρούν γκάφα ολκής την εξαγγελία του Γιωργάκη στο Λαύριο για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων. Γ' αυτό, άλλωστε, δεν δύθηκε καμιά συνέχεια στην πρόταση η οποία αφέθηκε να την πάρει το ποτάμι. Αν μπορούσαν να τη σουλουπώσουν λίγο, ώστε να γίνει προπογανδιστικά πιασάρικη, τότε αυτή η πρόταση θα γινόταν βασικό προεκλογικό εργαλείο, αφού οι μικρές ηλικίες είναι ένα από τα target groups στα οποία στοχεύει σ' αυτές τις εκλογές το ΠΑΣΟΚ (με βασικό όπλο το life style που πλασάρει ο Γιωργάκης).

Επανήλθε, όμως, ο ίδιος ο Γιωργάκης προσπαθώντας να συμμαζέψει την πρότασή του. Και τί είπε; Οτι οι ανασφάλιστοι νέοι εργαζόμενοι θα μπορούν να αγοράζουν οι ίδιοι τα ένσημα της τετραετίας, αργότερα και με δύσεις! Οπως γίνεται με το χρόνο της στρατιωτικής θητείας, για παράδειγμα.

Οποιος γνωρίζει στοιχειώδως τα της κοινωνικής ασφάλισης καταλαβαίνει ότι εν προκειμένω έχουμε μια νέα γκάφα. Εκεί που ο Πασόκοι προπογανδιστές προσπαθούσαν να μας πείσουν ότι το κόστος ασφάλισης θα το αναλάβει το κράτος (πόσα άρθρα δεν έγραψαν επ' αυτού τα παπαγάλακια στις εφημερίδες...), έρχεται ο Γιωργάκης και επαναφέρει την αρχική του πρόταση... βελτιωμένη. Η αρχική του πρόταση έλεγε ότι δεν θα επιβαρυνθεί κανένας, ούτε το κράτος ούτε οι εργαζόμενοι ούτε οι εργοδότες, ενώ η καινούργια λέει ότι την επιβάρυνση θα σηκώσουν οι εργαζόμενοι. Πόση, όμως, θα είναι αυτή η επιβάρυνση; Ισημερινό τούρκος ενσήμου; Αυτό σημαίνει ότι ο εργαζόμενος θα πληρώσει τη δική του εισφορά και την εισφορά του εργοδότη, που είναι διπλάσια. Σε οπιμερινές τιμές μιλάμε για ένα κόστος πάνω από 12.000 ευρώ για όλη την τετραετία, σε οπιμερινές τιμές. Αν πάλι ο εργαζόμενος κλήθει να πληρώσει μόνο τη δική του εισφορά, τότε την εργοδοτική εισφορά θα τη χρεωθεί το ΙΚΑ.

Σε κάθε περίπτωση, δηλαδή, οι εργαζόμενοι θα χάσουν (άμεσα ή έμμεσα) και οι μόνοι οφελημένοι θα είναι οι εργοδότες.

Δεν την πέταξε τυχαία την κουβέντα ο Γιωργάκης. Γκάφα είναι ο τρόπος που χειρίστηκε το θέμα. Η ουσία παραμένει: δεν τους νοιάζει η ανεργία, αλλά το πώς θα βρουν τρόπους να βολέψουν τους καπιταλιστές.

Από μία φορά δοκίμασαν ΑΠΑΣΟΚ και ΝΔ να αναφέρουν σε φλέγοντα προβλήματα των εργαζόμενων και η προσπάθειά τους καταγράφηκε ως πολιτική γκάφα, την οποία προσπάθησαν να διορθώσουν με εκ των υστέρων «διευκρινίσεις». Η γκάφα του ΠΑΣΟΚ ήταν η εξαγγελία του Γιωργάκη για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων, που ξεσήκωσε θύελλα και καταβλήθηκε προσπάθεια να «διευκρινιστεί» με ανακοίνωση του γραφείου τύπου του ΠΑΣΟΚ, για να εγκαταληφθεί στη συνέχεια. Η γκάφα της ΝΔ είναι η αναφορά στις ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις του 1990 και του 1992, που επίσης ξεσήκωσε θύελλα και καταβλήθηκε προσπάθεια να διασκεδαστεί με «διευκρινιστικές» δηλώσεις του ίδιου του Καραμανλή.

Από «επικοινωνιακή» άποψη και οι δυο αυτές προεκλογικές κινήσεις κρίθηκαν γκάφες, γιατί ενεργοποίησαν ανακλαστικά στους εργαζόμενους και αξιοποιήθηκαν πολιτικά από τον αντίπαλο. Επί της ουσίας, όμως, δεν πρόκειται για γκάφες. Πρόκειται για λαθαμένους προπαγανδιστικούς χειρισμούς που επέτρεψαν την αποκάλυψη των πραγματικών προθέσεων. ΠΑΣΟΚ και ΝΔ έχουν σκοπό να

βαθύνουν την αντεργατική πολιτική που ακολουθείται. Να ανατρέψουν πλήρως τις εργασιακές σχέσεις και να πετσούκψουν τα εναπομείναντα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων με εκ των υστέρων «διευκρινίσεις». Η γκάφα του ΠΑΣΟΚ ήταν η εξαγγελία του Γιωργάκη για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων, που ξεσήκωσε θύελλα και καταβλήθηκε προσπάθεια να «διευκρινιστεί» με ανακοίνωση του γραφείου τύπου του ΠΑΣΟΚ, για να εγκαταληφθεί στη συνέχεια. Η γκάφα της ΝΔ είναι η αναφορά στις ασφαλιστικές μεταρρυθμίσεις του 1990 και του 1992, που επίσης ξεσήκωσε θύελλα και καταβλήθηκε προσπάθεια να διασκεδαστεί με «διευκρινιστικές» δηλώσεις του ίδιου του Καραμανλή.

βαθύνουν την αντεργατική πολιτική που ακολουθείται. Να ανατρέψουν πλήρως τις εργασιακές σχέσεις και να πετσούκψουν τα εναπομείναντα ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζόμενων με εκ των υστέρων «διευκρινίσεις». Η γκάφα του ΠΑΣΟΚ ήταν η εξαγγελία του Γιωργάκη για την τετραετή ανασφάλιστη εργασία των νέων, που ξεσήκωσε θύελλα και καταβλήθηκε προσπάθεια να «διευκρινιστεί» με ανακοίνωση του γραφείου τύπου του ΠΑΣΟΚ, για να εγκαταληφθεί στη συνέχεια. Η γκάφα της ΝΔ είναι η αναφορά στην ασφαλιστική πολιτική της περιόδου 1990-92 ήταν σίγουρα προπαγανδιστική γκάφα. Μάλλον στις εμμονές του Σουφλιά οφείλεται, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση εκείνης της περιόδου και θελήσε να δικαιώσει τον εαυτό του. Εδει κι επαθε ο Καραμανλής να ξεφορτωθεί επικοινωνιακά τις μνήμες της περιόδου Μητσοτάκη κι έρχεται τώρα ο Σουφλιάς να τις ξαναθυμίσει και να προσφέρει στο ΠΑΣΟΚ άφθονο υλικό για δημογαγία και προεκλογική κινδυνολογία.

Πάει πολύ, όμως, να βγαίνουν οι Πασόκοι και να καταγγέλλουν τη ΝΔ για την ασφαλιστική πολιτική, θα το έλεγαν ευθέως, για να πάρουν και ψήφους. Το ότι δεν το κάνουν, το ότι ακόμα και στην προεκλογική περίοδο τους ξεφεύγουν πράγματα που αποκαλύπτουν τις πραγματικές τους προθέσεις και τρέχουν με-

τά να τα συμμαζέψουν, επιβεβαιώνει πως και τα δυο κόμματα είναι αποφασισμένα να λειτουργήσουν ως εντολοδόχοι της κεφαλαιοκρατίας. Η αναφορά της ΝΔ στην ασφαλιστική πολιτική της περιόδου 1990-92 ήταν σίγουρα προπαγανδιστική γκάφα. Μάλλον στις εμμονές του Σουφλιά οφείλεται, ο οποίος ήταν υπεύθυνος για την αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση εκείνης της περιόδου και θελήσε να δικαιώσει τον εαυτό του. Εδει κι επαθε ο Καραμανλής να ξεφορτωθεί επικοινωνιακά τις μνήμες της περιόδου Μητσοτάκη κι έρχεται τώρα ο Σουφλιάς να τις ξαναθυμίσει και να προσφέρει στο ΠΑΣΟΚ άφθονο υλικό για δημογαγία και προεκλογική κινδυνολογία.

Δεν έμεινε, όμως, μόνο σ' αυτό το ΠΑΣΟΚ. Με τον ασφαλιστικό νόμο Ρέπτη παρήγησε το ΙΚΑ στον οικονομικό στραγγαλισμό. Διέγραψε όλα όσα έκλεψαν από το Ταμείο κράτος και εργοδότες και καθιέρωσε την ετήσια κρατική επιχορήγηση του 1% του ΑΕΠ, που παράγει ελλείμματα από τον πρώτο κιόλας χρόνο εφαρμογής του νέου

νόμου, όπως φαίνεται και από τον προϋπολογισμό του ΙΚΑ, που έχουμε παρουσιάσει σε παλιότερο φύλλο της «Κ». Εποιητικός ήταν να έχει πάρει την νέα κυβέρνηση, ο ίδιος ο Α. Παπανδρέου δεσμευόταν ότι θα τους καταργήσει. Την επομένη των εκλογών του 1993, όμως, ξέχασε τις «δεσμεύσεις» του και διατήρησε σε ισχύ όλο το πλέγμα των αντιασφαλιστικών διατάξεων και ειδικά τις ποιουσιαστικές. Το μόνο που έκανε το ΠΑΣΟΚ ήταν να θεσπίσει το φιλονθρωπικό βοήθημα του ΕΚΑΣ, που παίρνει ένα μικρό πτοσοστό των χαμηλούσταχτων και συνταξιούχων, που αποφασισμένα να λαντοποιήσουν την πανευρωπαϊκή κατεύθυνση για «εξυγίανση» των ασφαλιστικών συστημάτων με πετσόκιμα των ασφαλιστικών δικαιώματων εργαζόμενων και συνταξιούχων. Ηδη έχουν πετσοκόψει πολλά, όμως είναι τέτοιο το χάλι στο οποίο έχουν οδηγήσει τα ταμεία που θα συνεχίσουν την εξυγίανση. Η κατάργηση των βαριών και ανθυγεινών είναι το πρώτο τρόπαιο που φιλοδοξούν να κατακτήσουν.

οργανισμού τους. Άλλο ο μικροαστικός συμβιβασμός που καλλιέργησε στα μέλη της η νομιμόρρων αριστερά, άλλο ο αιστικός νεοπλουτισμός, ο πυρετός του χρυσού και της εξουσίας που διακατέχει τα λαμπρά. Εντάξει, χιλιάδες συμβιβάστηκαν, αλλά δεν έγιναν και σύγχρονοι Μίδες να παρακαλάνε ότι πιάνουν να γίνεται χρυσός.

Το αμάρτημα της Αριστεράς απέναντί τους είναι άλλο. Στιγματίζει τη συνειδητή της αρπαχτής που έχουν διαμορφώσει. Καταγγέλλει την πολιτική τους, την κοινωνική τους συμπεριφορά. Εξασφαλίζει έτσι ένα αριστερό άλλοθι για τους δικούς της συμβιβασμούς. Λες και το πρόβλημα της Αριστεράς είναι να τοποθετείται αριστερότερα από τις πολιτικές των λαμπρών. Οχι μόνο αυτό. Μόλις οι χιλιάδες ξαναφορέουν τον αριστερό τους μανδύα, προσεγγίζοντας κάποιο από τα κόμματα της Αριστεράς, τρέχουν να προλαβούν μπάσα και χάσουν το κελεπούρι. Οι, τι έκαναν πρόσφατα με τις δηλώσεις του Μίκη για εκλογική ενίσχυση της Αριστεράς. Σκοτώθηκαν ο Κωνσταντόπουλος με την Παπαρήγα να ερμηνεύουν όσο γίνεται καλύτερα ένα πολιτικό υποκείμενο τύπου Μίκη. Εκαστος εφ' ω ετάχθη.

Δικαίωμα της νομιμόρρων αριστεράς να πολιτεύεται με τις δικές της τακτικές. Δικαίωμα των λαμπρών να αντιμετωπίζουν την πολιτική με τις αξέις του νεοπλουτισμού και τη δίψα για την καρέκλα. Δικαίωμά μας και μας να τους αφήσουμε στην ησυχία τους παρακολουθώντας πάντα με σκοτεινή διάθεση τις εφορμήσεις τους προς τη δύσα. Οταν το νέο κίνημα ξεπετάξει τους νέους Σκαριώμπες, θα

Ουδείς δικαιούται να ξαναγράφει ή να πλαστογραφεί την ιστορία του αριστερού κινήματος

Σε ένα από τα τελευταία φύλλα της Κόντρας, στις 24 Γενάρη, υπάρχει ένα άρθρο με τον τίτλο «Ένας πρώτος απολογισμός» για το κίνημα ενάντια στην τρομούστεριά. Είναι ένα άρθρο αρκετά αναλυτικό, με πολλά σημεία στα οποία μπορεί κανείς να συμφωνήσει ή να διαφωνήσει και γόνιμο για σύζητηση. Εκείνο που προξενεί εντύπωση είναι ότι σε κάποιο από τα σημεία του άρθρου ο συντάκτης του έχοντας επιλέξει -άγνωστο και ακατανόητο γιατί- να ανοίξει ένα ζήτημα υπεροχής μίας συγκεκριμένης υπερασπιστικής γραμμής απέναντι σε μία άλλη, αναφερόμενος στη δίκη της 17 Νοέμβρη, φτάνει σε κάποιες γενικεύσεις και διαπιστώσεις οι οποίες πραγματικά δημιουργούν τόσο σοβαρά ερεθίσματα που η ανάγκη απάντησης ξεπερνάει κατά πολύ την ανάγκη υπεράσπισης ή δικαίωσης της μιας ή της άλλης υπερασπιστικής γραμμής, καθώς το άρθρο αυτό και οι διαπιστώσεις του έρχονται αντιμετώπες όχι μόνο με τα περιστατικά και τις απόψεις που «τρέχουν» την περίοδο αυτή, αλλά -θα ελεγε κανείς- με ολόκληρη την ιστορία και την παράδοση του κινήματος.

Το απόσπασμα του άρθρου στο οποίο αναφέρομαι έχει επί λέξει ως εξής: «Προσπάθησαν (σ.σ. αναφέρεται στην έξουσία) να απαξιώσουν ένα υπόδειγμα αγωνιστικής στάσης που προτίμησε να τιμωρηθεί με δεκάδες ισόβια παρά να συναλλαγεί μαζί τους, προσπαθώντας να κάνουν το άστρομάρο και ξαναγράφοντας την ιστορία με επιχειρήματα του τύπου: «Οι κομμουνιστές όταν τους έπιαναν παίρναν την πολιτική ευθύνη», «Οι Ερυθρές Ταξιαρχίες μπλα μπλα...» κλπ.». Και συνεχίζει: «Άλιμονο αν συνέβαινε κάτι τέτοιο. Το κράτος δε θα χρειαζόταν κανενός είδους μηχανισμούς βίας για να αποκαλύψει τους εχθρούς του. Θα συνελάμβανε εκατό κάθε μέρα και οι «αξιοπρεπείς» αγωνιστές θα σήκωναν το χεράκι τους για να πουν «εγώ ήμουν κύριε»».

Το άρθρο αυτό, λοιπόν, που στη συνέχεια αναφέρεται σε γενικότερα σημεία και φεύγει από αυτό το ζήτημα, ανοίγει -όπως προαναφέρθηκε και όπως είναι προφανές- το θέμα της διαφοράς των υπερασπιστικών γραμμών που τηρήθηκαν στη δίκη της 17 Νοέμβρη. Πρόκειται για ένα θέμα το οποίο έχω τη γνώμη ότι, εφόσον πρόκειται για δύο διαφορετικές φυσικές μεταξύ τους και σαφώς αποκλίνουσες υπερασπιστικές γραμμές, που όμως κινούνται και οι δύο στη γραμμή της μη συνεργασίας με το κράτος, είναι μία αντίθεση δευτερεύουσα. Οποιος θέλει να την αναγάγει σε κύρια αναλαμβάνει την ευθύνη γ' αυτό που κάνει, όμως και σαν τέοια έστω είναι χρήσιμο να συζητείται, εφόσον συμπλέκει και θήγει γενικότερα ζητήματα.

Αποδίδει, λοιπόν, εδώ ο συντάκτης

του άρθρου στην έξουσία την προσπάθεια να ξαναγράψει την ιστορία με επιχειρήματα του τύπου «οι κομμουνιστές όταν τους έπιαναν παίρναν την πολιτική ευθύνη». Γεννιέται ένα πρώτο ζήτημα. Ποια είναι πραγματικά η ιστορία και η παράδοση του κομμουνιστικού κινήματος; Οι κομμουνιστές έπαιρναν ή δεν έπαιρναν την πολιτική ευθύνη; Είναι ψέμα δηλαδή ότι την έπαιρναν; Και επειδή προσποθεί η έξουσία να πλαστογραφήσει την ιστορία, ξαναγράφοντάς την για να πει ότι οι κομμουνιστές έπαιρναν την πολιτική ευθύνη, άρα το ίδιο έπρεπε να κάνει και ο α ή ο β κατηγορούμενος;

Εχω την εντύπωση ότι και η ιστορία και η παράδοση του κομμουνιστικού κινήματος δεν επιτρέπει τέτοιου ειδούς διαστρεβλώσεις και πλαστογραφήσεις. Να τη θυμηθούμε λιγάκι και τη διεθνή και την ελληνική; Νομίζω πως ναι. Είναι εύκολο να ανατρέξει κανείς σε κείμενα του Λένιν -στο γράμμα του το 1904 προς τη Στάσοβα-, σε κείμενα του Δημητρόφ, στην ιστορία του ΚΚΕ. Στο γράμμα του Λένιν προς τη Στάσοβα, το οποίο υπάρχει, εκτός από τα Απαντά του Λένιν και στο βιβλίο του Μαρσέλ Βιλάρ «Η υπεράσπιση κατηγορεί», στη σελίδα 10, ο Λένιν διατυπώνει την πολύ σωστή θέση -να μη ξεχάψεις ότι υπήρξε και δικηγόρος- ότι η νομική υπεράσπιση πρέπει πάντα να υποτάσσεται στην πολιτική. Λίγο παρακάτω, διατυπώνοντας έναν εξάλογο, λέει μεταξύ άλλων: να υπερασπίζεις την υπόθεσή σου και όχι το άτομό σου, να αναλαμβάνεις ο ίδιος την πολιτική σου υπεράσπιση. Ενώ σε κάποιο άλλο κείμενο διατυπώνει τη θέση: να μη δίνεις τίποτα, να μην απαρνείσαι τίποτα. Το να μην απαρνείσαι τίποτα έχει την έννοια της μη απάρνησης της πολιτικής σου ευθύνης και ιδιότητας, το να μη δίνεις τίποτα σημάνει το να μη δίνεις πληροφορίες στον εχθρό. Όλοι αυτά βέβαια έχουν γραφτεί σε συνθήκες παρανομίας του Ρωσικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος τότε.

Νομίζω ότι κατά την παράδοσή αυτή το πρώτο κριτήριο με το οποίο πρέπει να εξετάζει κανένας την κάθε υπερασπιστική γραμμή είναι ποιες συλλογικές προτεραιότητες έξυπηρετεί. Η διατύπωση «να υπερασπίζεσαι την υπόθεσή σου και όχι το άτομό σου» και ότι «η νομική υπεράσπιση πρέπει να υποτάσσεται στην πολιτική» δεν αφήνει περιθώρια διαφορετικής προσέγγισης. Και στην ιστορία του ΚΚΕ έχουν αναφέρεθεί και περιπτώσεις στις οποίες η έξυπηρετηση των κομματικών προτεραιοτήτων είχε κριθεί από την καθοδήγηση ότι περνούσε μέσα από ατομικές υπερασπιστικές γραμμές φαινομενικής συνθηκολόγησης με το κράτος. Αναφέρομαι σε περιπτώσεις κατά τις οποίες οι κομμουνιστές κρατούμενοι, την πε-

ρίδο της δικτατορίας του Μεταξά, σε συνεννόηση με την καθοδήγηση, υπέγραψαν δηλώσεις μετανοίας για να βγουν από τη φυλακή, γιατί αυτό κρίθηκε ότι εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κινήματος.

Οι περιπτώσεις αυτές όμως αποτελούν εξαίρεση. Ο κανόνας δεν είναι αυτός. Ο κανόνας ήταν πάντα ότι οι κομμουνιστές αναλάμβαναν την πολιτική ευθύνη και δήλωναν την πολιτική τους ιδιότητα, ακόμα και όταν μόνη η δήλωση της πολιτικής τους ιδιότητας σήμαινε αυτοδίκαια την ποινική και διοικητική τους ευθύνη, σήμαινε ποινές, σήμαινε εκτοπίσεις, σήμαινε εξορίες, σήμαινε ακόμα και θάνατο. Γιατί μιλάμε για περιόδους που υπήρχαν νόμοι ευθέως φρονηματικοί, όπως ήταν το ιδιώνυμο, ο νόμος 509, το τρίτο Φύφισμα, ο νόμος για την κατασκοπεία του Μεταξά, που η παράδοχη και μόνο της ιδιότητας του κομμουνιστή δεν χρειαζόταν να συνοδεύεται από καμία άλλη πράξη (και όταν χρειαζόταν, βέβαια, οι ασφαλίτικες σκευαρίες συμπλήρωναν το κενό) προκειμένου να καταλήξουν σε μια βαριά ποινή.

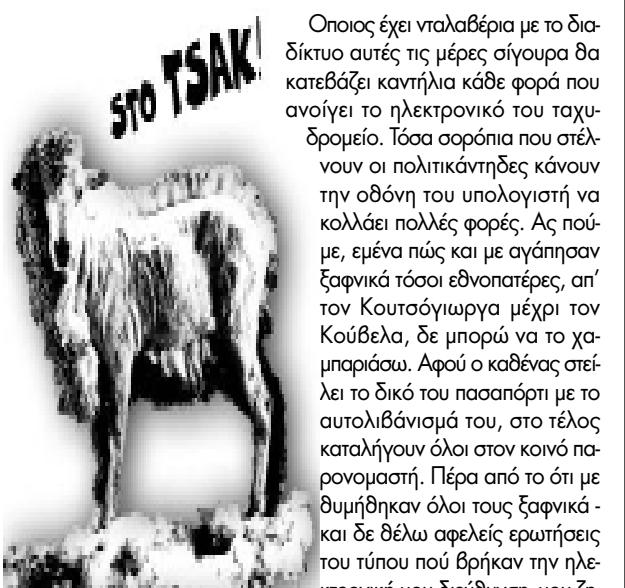
Και ήταν κανόνας για όλους. Οχι μόνο για τη βάση του κινήματος, για τους δεκάδες χιλιάδες ανώνυμους αγωνιστές του που έχασαν τη ζωή τους ή τη δυσκόλευσαν αρκετά με πολύχρονες φυλακίσεις και εξορίες, αλλά και για την ηγεσία. Θα αναφέρω για παράδειγμα τη δίκη του Πουλιόπουλου και των άλλων για το Μακεδονικό το 1925 (η πρώτη μεγάλη δίκη του ΚΚΕ), πολιτική δίκη, αλλά και τη δίκη του Μπελογιάνη και τη δίκη του Φλωράκη και των άλλων για την κατασκοπεία, που έγιναν το 1960. Κράτησαν την ίδια στάση και ήταν μία στάση που έχει την έννοια της μη απάρνησης της πολιτικής σου ευθύνης και ιδιότητας, το να μη δίνεις τίποτα σημάνει το να μη δίνεις πληροφορίες στον εχθρό. Όλοι αυτά βέβαια έχουν γραφτεί σε συνθήκες παρανομίας του Ρωσικού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος τότε.

Η απαρέγκλιτη τήρηση του κανόνα για όλους αποκαλύπτει και τη στοχοθεσία του κινήματος στις πολιτικές δύκες. Στόχος δεν ήταν η πάση θυμία αθώωση των κατηγορουμένων, αλλά η προβολή των αρχών του κόμματος και η -αναγκαστική- χρήση της ακροαρμάτικης διαδικασίας ως μέσου ιδεολογικοπολιτικής αναμέτρησης με την έξουσία. Αυτό ήταν το περιεχόμενο της υποταγής της νομικής υπεράσπισης στην πολιτική και συχνά συνεπάγοταν καταδίκες.

Αυτή ήταν μία κατά τη γνώμη μου άψογη και υποδειγματική στάση και ήταν μία στάση της οποίας και τα ηθικά και τα πολιτικά αποτελέσματα έχουν προσμετρηθεί στην ιστορία. Τα πολιτικά αποτελέσματα έχουν προσμετρηθεί και το πεδίο της εξυπηρέτησής τους ή όχι. Θα εγγραφεί απλά και μόνο στο επίπεδο της ατομικής αξιοπρεπείας και της προσωπικής συνέπειας, πέρα βέβαια από τον επιπλέον στόχο που πιθανά να βάζει ο υπερασπιζόμενος.

Το άρθρο το οποίο κριτικώρω έχει και άλλη μία θέση, επικίνδυνη πιστεύει. Αλίμονο -λέει- αν συνέβαινε κάτι τέτοιο, αν δηλαδή κάθε συλλαμβανόμενος έπαιρνε την πολιτική ευθύνη. Το κράτος δε θα χρειαζόταν κανενός είδους μηχανισμούς βίας για να αποκαλύψει τους εχθρούς του. Θα συνελάμβανε εκατό κάθε μέρα και οι «αξιοπρεπείς» αγωνιστές θα σήκωναν το χεράκι τους για την «εγώ ήμουν κύριε». Ούτε λίγο ούτε πολύ, μία στάση αναλήψης πολιτικής ευθύνης σημαίνει αμφισβήτηση της αξιοπρεπείας -μιας και τίθεται σε εισαγωγικά η λέξη αξιοπρεπής- και σημαίνει εγώ ήμουν κύριε. Σημαίνει, δηλαδή, βοήθεια στο κράτος για να μάθει τους εχθρούς του.

Βεβαίως, εδώ το ζήτημα είναι πολιτικό κατ' ορχήν και αιφρόν εκείνους οι οποίοι επιλέγουν να είναι μεν εχθροί του κράτους αλλά να είναι κρυφοί του εχθρού. Και πώς είναι δυνατόν, βέβαια, ταυτόχρονα οι εχθροί αυτοί του κράτους, κρυφοί από το ίδιο, να είναι κρυφοί και στο λαό, για λογαριασμό του οποίου υποτίθεται ότι «

τούν "να στείλω τις προτάσεις μου", να "συμμετέχω στον δημοκρατικό διάλογό" τους, να "συνεισφέρω με τις ιδέες μου".

Καλά, δεν το συζητάμε τώρα. Σπάνια έχω ανοίξει τέτοια μηνύματα. Κατευθείαν πάνε στον κάλαθο των αχρήστων όπου θα έπρεπε να είναι και η δέση των αποστολέων τους. Οχι γιατί φοβάμαι μην κολλήσει ο υπολογιστής μου κανένα ιό -απ' ό,τι ξέρω δεν κυκλοφόρησε ακόμα ιός παπαρολογίας- αλλά βαριέμαι αφόρητα να διαβάζω τις μπουρδολογίες τους.

Ολη αυτή την εισαγωγή την έκανα για να σας βάλω στο κλίμα για το παρακάτω ηλεκτρονικό μήνυμα που πήρε η στήλη. Δεν πρόκειται να σας το μεταφέρω εδώ, γιατί πέρα απ' το ότι είναι πολύ μεγάλο είμαι και σκράπας για τα ιδιαίτερα προβλήματα που αντιμετωπίζει ένας κλάδος εκπαιδευτικών. Με δυο λόγια. Κάποια αναγνώστρια της στήλης θα έλαβε, φαντάζομαι, κάποιο ηλεκτρονικό μήνυμα με τα χαμπέρια και τα καλέματα για να συζητήσουν τα προβλήματά της απ' το γραφείο του Γιώργου Παπανδρέου. Μάλλον κάπου ήδελε να πει τον πόνο της ανέξοδα και απάντησε:

«Είμαι αναπληρώτρια νηπιαγωγός εδώ και έξι χρόνια σε διάφορα δημόσια νηπιαγωγεία. Ποιον αναπληρώνω άραγε εδώ και τόσα χρόνια; Μάλλον τον εαυτό μου... Εδώ και λίγες μέρες όμως εμείς οι αναπληρωτές νηπιαγωγοί βιώνουμε καινούριες μέρες μεσαιωνισμού στον κλάδο. Στις πιέσεις συλλόγου γονέων για κάλυψη του κενού που υπάρχει στο νηπιαγωγείο τους από την αρχή της χρονιάς εφευρέθηκε καινούριος τρόπος πρόσληψης: ωρομίσθια νηπιαγωγός για 18 ώρες και οι υπόλοιπες να προσφέρονται αφιλοκερδώς από την ίδια... Η εργασιακή ομηρία των αναπληρωτών εκπαιδευτικών που ύστερα από χρόνια εργασίας και προσφοράς στο δημόσιο σχολείο βιώνουν κατάστασεις εργασιακού εξευτελισμού είναι δεδομένη. Οι όποιες ρυθμίσεις-παρωδία σε καμία περίπτωση δεν σημαίνουν προσπτική μόνιμου διορισμού, αλλά το ακριβώς αντίθετο: την παράταση μιας μεσαιωνικής κατάστασης και τον εμπαιγμό του κόσμου της εργασιακής περιπλάνησης...».

Εγραψε πολλά παρόμοια για τα σεκλέτια που τραβάει η ίδια και οι συνάδελφοι της και σαν συνδικαλίστρια της ΠΕΑΝ [Πανελλήνιας Ενωσης Αναπληρωτών Νηπιαγωγών] που είναι κατέληξε στο μήνυμά της: «Απαιτούμε τον διοισισμό όλων των αναπληρωτών τώρα».

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα του πρυτάνιστος της; Μας το λέει η ίδια:

«Σήμερα -με Επιληξη ομολογών θρήνα μια απάντηση από τον υπεύθυνο της ηλεκτρονικής του επικοινωνίας στο e-mail μου. Είναι η παρακάτω: "Φίλη [το όνομά μου] ευχαριστούμε για την επικοινωνία και ενημέρωση. Ζητούμε συγγράμμη για την καθυστέρηση στην απάντηση μας. Το μήνυμά σου διαβιβάστηκε στον Γιώργο Α. Παπανδρέου. Για μας κάθε συνεισφορά είναι σημαντική. Δεδομένου του εξαιρετικά μεγάλου φόρου μηνυμάτων που δεσχόμαστε χρειαζόμαστε λίγο χρόνο για να μελετήσουμε διέλες τις σκέψεις και προτάσεις που μας κατατίθενται. Ομως μαγικά ραβδία δεν έχουμε, σε προεκλογικό αγώνα βρισκόμαστε και διαπεδειμένοι να ακούσουμε απόψεις όχι όμως απαιτήσεις... Ο Γιώργος Α. Παπανδρέου δα παρουσιάσει τις δέσεις του. Η έκραση "απαιτούμε" ξεπερνάει τα όρια του εφικτού αλλά και του σωστού διαλόγου. Γιάννης Καρούζος. Υπεύθυνος site www.papandreu.gr". Ούτε λίγο ούτε πολύ, μας κατσάδισε ο κύριος αυτός γιατί χρησιμοποιήσαμε λάθος τρόπο διαλόγου!!! Απαιτήσαμε!!!»

Γράφει πολλά στη συνέχεια η αναγνώστρια της στήλης, λούζοντας με ανάλογα κοσμητικά επίδετα όλους τους πολιτικάντες, αλλά ο χώρος δεν μας επιτρέπει να τα μεταφέρουμε εδώ. Εμένα, πάντως, μου έδωσε το ερέθισμα να επισκεφτώ το síté του Γιωργάκη. Το πρώτο που αντίκρισα φάτσα-κάρτα είναι μια συνέντευξή του μέλλοντος αρχηγού του ΠΑΣΟΚ, που έχει δώσει για τη διαδικτυακή του προβολή στον Πέτρο Κωστόπουλο. Δεν άντεξα να διαβάσω παρακάτω. Απ' ότι ήξερα, ο Κωστόπουλος μέχρι τώρα έκανε διατριβές στο ΚΛΙΚ και στο ΝΙΤΡΟ για τα ζέκωλα. Τώρα κάνει αγιογραφίες για μέλλοντες πρωθυπουργούς! Παραεκαυγχρονιστήκαιμε...

Γιώργης Γιαννακέλλης
giorgais@eksegersi.gr

■ Εισηγήτρια Συμβουλίου της Επικρατείας

Κερδοσκοπική ιδιωτική επιχείρηση η ΕΤΑ

Κόλαφος για την κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ είναι η εισήγηση της συμβούλου Μαρίας Καραμανώφ προς την ολομέλεια του Συμβουλίου της Επικρατείας για την περιβόλητη Εταιρία Τουριστικά Ακίνητα (ΕΤΑ ΑΕ). Την ώρα που η κυβέρνηση προσπαθεί να μπάσει την κακόφημη εταιρία στο Χρηματιστήριο, η εισηγήτρια του ΣΤΕ, με μια εμπεριστατωμένη εισήγηση, θεωρεί ότι αυτή η εταιρία είναι παράνομη και η σύστασή της με νόμους που ψήφισε η κυβερνητική πλειοψηφία μετόχους σε ποσοστό 60%, να εισαχθεί στο Χρηματιστήριο, να αγοράζει και να πουλάει ακίνητα που ανήκουν στην ιδιοκτησία του ΕΟΤ, να ιδρύει θυγατρικές εταιρίες κ.λπ. Από τις διατάξεις αυτές «προκύπτει σαφώς ότι η ΕΤΑ ΑΕ οργανώνεται ως **κερδοσκοπική επιχείρηση**, που λειτουργεί με τους κανόνες της αγοράς και υπόκειται στους κινδύνους και στην αδιαφάνεια του Χρηματιστηρίου».

κυβερνητική πλειοψηφία προσκρούει σε βασικές συνταγματικές αρχές. Η υπόθεση συζητήθηκε χθες στην ολομέλεια του ΣΤΕ, ύστερα από προσφυγή κατοίκων της Αναβύσσου, που αντιτίθενται στην παράδοση στην ΕΤΑ 1600 στρεμμάτων στις Αλυκές Αναβύσσου. Αν η ολομέλεια κόνει δεκτή την εισήγηση της συμβούλου, η ΕΤΑ τινάζεται στον αέρα.

Η εισηγήτρια του ΣΤΕ αναφέρει ότι «η ΕΤΑ ΑΕ διαπήρησε τον δημόσιο σκοπό της μόνο κατ' επίφαση, αφού μεταβλήθηκε από φορέας άσκησης δημόσιας τουριστικής πολιτικής σε τουριστικό επιχειρηματία». Οι νόμοι 2837/2000 και 3105/2003 είναι αντισυνταγματικοί, γιατί αλλάζουν το καθεστώς λειτουργίας της εταιρίας και της επιτρέπουν να έχει ιδιώτες

διαπραγματεύσεις των μετοχών αυτών στα διεθνή και ελληνικά χρηματιστήρια καταδεικνύει σαφώς το πόσο απομακρυσμένος και επισφαλής καθίσταται πλέον ο δεσμός του Δημοσίου με τα ακίνητα αυτά».

Η εισήγηση καταλήγει σε πρόταση για αικύρωση της πράξης του υπουργικού συμβουλίου ως παράνομης. Ετοι, από πλευράς εισήγησης (αικόμα δεν είναι γνωστή η απόφαση του ΣΤΕ) η κυβέρνηση είναι παράνομη στη συγκεκριμένη απόφασή της. Και βέβαια, δημιουργείται ένα τεράστιο πολιτικό πρόβλημα. Οι απόψεις εκείνων που κα-

Στανταφέρεικαν. Ήσα κα-
τήγγιειλαν ως απόφαση για
αρπαχτές την ιδρυση της ΕΤΑ
ενισχύονται τώρα και από
την εισηγήτρια του ΣΤΕ. Και
βέβαια, το πρόβλημα δεν εί-
νει νομικό. Απλά, η εισήγηση
της κ. Καραμανώφ προσθέ-
τει επιχειρήματα και απο-
στομώνει τους αλαζόνες Πα-
σόκους. Το πρόβλημα είναι
καθαρά πολιτικό. Έχουν απο-

φασίσει να ξεπουλήσουν ακινητά του δημοσίου και ειδικά παραλιακές εκτάσεις, φιλέτα που τα λιγουρεύονται οι καπιταλιστές για τουριστικές μπίζνες. Το σκάνδαλο Πάχτα-Στέγγου είναι παρονυχίδα μπροστά σ' αυτά που πρόκειται να γίνουν αν η ΕΤΑ ξεκινήσει τα μεγάλα ξεπουλήματα.

■ Καρμανιόλα

το...
αναβαθμισμένο
σιδηροδρομικό
δίκτυο

ΠΕΝΤΕ νεκροί μέσα σ' ένα διήμερο ήταν ο απολογισμός της λειτουργίας του... αναβαθμισμένου σιδηροδρομικού δικτύου για το οποίο καμαρώνει η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ και οργάνωσε και προεκλογική φιέστα πριν λίγο καιρό, με τον Σημίτη να διανύει τη γραμμή Θεσσαλονίκη-Λάρισα.

Μια ολόκληρη οικογένεια ξεκλιρίστηκε το βράδυ της περασμένης Κυριακής στη Λάρισα, όταν διέσχιζε με το αυτοκίνητό της αφύλακτη διάβαση και έπεσε πάνω της διερχόμενη αμαξοστοιχία. Νεκρές ανασύρθηκαν από τα συντρίμια η μητέρα και οι δύο κόρες της, ενώ η τρίτη κόρη διακομίστηκε σε κρίσιμη κατάσταση στο νοσοκομείο.

Ενα 24ωρο πριν, το απόγευμα του Σαββάτου, παρόμοιο περιστατικό συνέβη στον Αστρόπυργο. Άμαξος-στοιχία της γραμμής Πύργος-Πειραιάς παρέσυρε αυτοκίνητο στο οποίο επέβαιναν τρεις άντρες. Νεκροί ανασύρθηκαν οι δύο, ενώ ο τρίτος τραυματίστηκε σοβαρά και μεταφέρθηκε στο νοσοκομείο.

Αυτό είναι το αναβαθμισμένο δίκτυο των εκσυγχρονιστών. Ένα δίκτυο καρμανιόλα με αφύλακτες διαβάσεις αικόμα και μέσα στις πόλεις. Βλέπετε, από την αμαρτωλή ΕΡΓΟΣΕ δεν περισσεψαν λεφτά για να υπογειοποιηθούν τα τμήματα των γραφμών μέσα στις πόλεις, όπως έχει γίνει εδώ και δεκαετίες σε όλη την Ευρώπη. Ετσι, αρκεί η απροσεξία ενός οδηγού για να θρηνήσουμε θύματα. Κι αυτό γίνεται κατ' επανάληψη. Είναι χαρακτηριστικό πως στη συγκεκριμένη αφύλακτη γραφμή της Λάρισας δεν υπήρχε ούτε καν φωτεινός σηματοδότης με ηχητικό σήμα για να προειδοποιεί ότι περνάει αμαξοστοιχία. Γ' αυτό και αγανακτισμένοι οι κάτοικοι της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου κατέλαβαν για ώρες τη γραφμή στο σημείο της αφύλακτης διάβασης προειδοποιώντας ότι θα συνεχίσουν τις κινητοποιήσεις τους.

Φυσικά, ο τραγικός θάνατος πέντε ανθρώπων δεν έγινε πρώτη είδηση στα κανάλια. Ούτε σχολιάστηκε, ούτε αναζητήθηκαν πολιτικές ευθύνες για την εγκληματική αδιαφορία των κυβερνήσεων και την προκλητικότητά τους με την οργάνωση γιορτών γιατην αναβάθμιση των σιδηροδρόμων. Αφέθηκε να περάσει έτοι, για να μη μολύνει το προεκλογικό κλίμα.

Τα MAT στην υπηρεσία του Κουρή

Να δέρνουν δημοσιογράφους, ειδικά όταν ανάμεσά τους δεν υπάρχουν φίρμες, ενώ υπάρχουν και πολλοί των παρακατιανών επαγγελμάτων (τεχνικοί) το έχουμε ξαναδεί. Να βγάζουν, όμως, ένταλμα σύλληψης για τα μέλη του προεδρείου της πανίσχυρης Ενωσης Συντακτών δεν το 'χουμε ξαναδεί. Εγινε κι αυτό επί των ημερών της παραπαίουσας κυβέρνησης των εκσυγχρονιστών. Βλέπετε, ο Κουρής είναι και πάλι φουλ ΠΑΣΟΚ και ειδικά φουλ Γιωργάκης. Και η απεργία στα έντυπά του («Αυριανή» και «Φλαθλό») στερεί την κυβερνητική παράταξη από ένα όπλο.

Δεν διανοήθηκε, βέβαια, κα-

νένας κυβερνητικός παράγοντας να πει στον Κουρή να πληρώσει τον κόσμο που είναι απλήρωτος εδώ και μήνες. Φρόντισαν να του κάνουν πλάτες για να στήσει απεργούσταστικό μηχανισμό και να κυκλοφορήσει τις φυλλάδες του. Κι όταν οι απεργοί δημοσιογράφοι, τεχνικοί και διοικητικοί υπάλληλοι προσπάθησαν να εμποδίσουν τον απεργούσταστικό μηχανισμό, έπεισε το ξύλο της αφρούδας. Τί θέλουν τώρα αυτά τα νέα παιδιά, να δουλεύουν και να πληρώνονται κιόλας; Ακου θράσος!

Μολονότι έχει μπει στη μέση τη ΕΣΗΕΑ, οι άλλες φυλλάδες και τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ έχουν θάψει το θέμα. Μετά

ΚΟΝΤΡΑ

Ακόμη με ψευδαισθήσεις;

Στην εκπνοή του Γενάρη οι αναπληρωτές εκπαιδευτικοί πορεύτηκαν για μια ακόμη φρόντιση το υπουργείο Παιδείας, αφού πρώτα πέρασαν απ' τη Χαριλάου Τρικούπη και τη Ρηγιλής. Οπως κάνουν κάθε φορά. Και κυρίως στις παραμονές εκλογών. Δεήμα κι αυτό, όπως άλλωστε και η δημιουργία χωριστών συλλόγων, μιας λογικής εγκλωβισμένης στη συντεχνία και τις ψειδαισθήσεις ότι η χρόνια αδιοριστία τους είναι πιθανόν να πάρει τέλος αν κλάψουν, παρακαλέσουν, φωνάζουν στην πόρτα των κομμάτων εξουσίας.

Τί διάλολο, αναρωτιέσαι, δεν έβαλαν μυαλό; Δε βλέπουν γύρω τους;

Παράγραφοι σε νόμους έγιναν οι διάφορες κατηγορίες τους (16μηνίτες και μη κ.λπ.) κι όμως ως τώρα 5 χρόνια μετά το τέλος της επετηρίδας, το κύριο σώμα τους δεν έχει ακόμη μόνιμο διορισμό.

Ακόμη κι ο Πολυζωγόπουλος και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία τους "αγκάλιασε" και "προώθησε" το αίτημά τους κι όμως αυτοί παραμένουν ακόμη στα αζήτητα.

Δε βλέπουν πως άλλαξε πια το τοπίο στο σχολείο;

Πως κι αυτούς, τους "υπό προθεσμία εκπαιδευτικούς", τους εκτοπίζουν τώρα οι ωρομίσθιοι; Χιλιάδες πια κατακλύζουν την εκπαίδευση, δευτεροβάθμια και πρωτοβάθμια. Γιατί είναι πιο φθηνοί. Ξαμένοι στη δεύτερη ζώνη της "ολοήμερης" λειτουργίας του σχολείου και στα παρακλάδια της εκπαιδευτικής διαδικασίας (εξωδιδακτική στήριξη, ολυμπιακή παίδεια κ.λπ.), όγνωστοι ακόμη κι απ' τους συναδέλφους τους στον διο εργαστικό χώρο, απλήρωτοι, χωρίς καμία συνδικαλιστική κάλυψη ακόμη κι από αυτά τα γραφειοκρατικοποιημένα πρωτοβάθμια συνδικαλιστικά όργανα των εκπαιδευτικών. Μονάδα ο καθένας τους και γι' αυτό απειρώς πιο εύκολα χειραγωγήσιμος.

Δε βλέπουν πως οι διορισμοί γίνονται κυριολεκτικά με το σταγονόμετρο; Πως φέτος έκλεισαν ακόμη και οι τάξεις υποδοχής, πως η εξωδιδακτική στήριξη έμεινε στα χαρτιά, πως τα λειτουργικά κενά παραμένουν κενά ακόμη και τώρα;

Δε βλέπουν, δε διαβάζουν τις εντολές των κ. υπουργών για τις συγχωνεύσεις τμημάτων, δε "φωνάζει" η άποψή τους για την "άρτια ομάδα" των 30 μαθητών, δεν τους λέει τίποτε η περιφορά των εκπαιδευτικών ειδικοτήτων σε 3 και 4 σχολεία προκειμένου να συμπληρώσουν ωράριο, οι υποχρεωτικές αναθέσεις υπερωριών;

Τα βλέπουν φυσικά όλα αυτά. Και γι' αυτό οι αρχικές ελπίδες των περισσότερων εξανεμίστηκαν, γι' αυτό και ξεφούσκωσαν οι σύλλογοι αναπληρωτών που αποσπάστηκαν από το σώμα των αδιόριστων.

Ολο και περισσότεροι αντιλαμβάνονται ότι αυτός ο δρόμος δε βγάζει πουθενά. Οτι το πρόβλημα βρίσκεται στην απροθυμία συνολικά του συστήματος να επενδύσει, ειδικά αυτή την περίοδο σε "μη παραγωγικός" τομείς, όπως είναι η Παιδεία. Οτι για να αντιπαλέψει κανείς μια τέτοια κατάσταση δεν μπορεί να είναι μόνος του, ότι πρέπει να δεθεί με το σύνολο των εκπαιδευτικών, μόνιμων και αδιόριστων. Και ότι φυσικά δεν ορκούν οι διαδηλώσεις από καιρού εις καιρό για να ανατραπεί τούτη η λαϊλαπτική.

Ομως, δυστυχώς, είμαστε ακόμη στις διαπιστώσεις. Και μέσα σ' ένα τέτοιο κλίμα κοινωνικής άπνοιας, παθητικής παρακολούθησης των γεγονότων από τον "κανοπέ", αλλά και απουσίας ταξικής συνείδησης, είναι φυσικό σε περιόδους προεκλογικού ξεκατινιάσματος, κάποιοι να παρασύρονται ακόμη από τους κάθε λογής εμπόρους ελπίδων.

Γιούλα Γκεσούλη

Νέος δανεισμός του ΕΛΓΑ με κυβερνητική εντολή

Ουπουργός Γεωργίας παρουσίασε τα «επιπτεύγματά» του σε κοινή συνέντευξη τύπου με τον Διοικητή του ΕΛΓΑ. Αυτή τη φορά φροντίζει ποιούντες απέφυγαν τις κάμερες, παρά το γεγονός ότι επέλεξαν την αίθουσα των επίσημων συνεντεύξεων.

Ο Γ. Δρυς στην αρχική του τοποθέτηση ανέφερε ότι ο ΕΛΓΑ εινοχύθηκε με 790 εκατ. ευρώ, αποφεύγοντας να αποσαφηνίσει τις πηγές χρηματοδότησης. Στη συνέχεια, όμως, ύστερα από πιεστικές ερωτήσεις, αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι από τον Οκτώβρη του 2002 μέχρι το Γενάρη του 2004 ο ΕΛΓΑ δανείστηκε από την ΑΤΕ 630 εκατ. ευ-

ρώ. Εποιητική Απόφαση που ανάμεσα στ' αλλα καθιερώνει το διαφορικό ασφάλιστρο, από 2% έως 5%, που θα πληρώνουν οι αγρότες με την υποχρεωτική δήλωση καλλιέργειας.

Το ίδιο χρονικό διάστημα, με απανωτές νομοθετικές ρυθμίσεις, ο υπουργός Γεωργίας κατήγρησε το αρμόδιο τμήμα της Διεύθυνσης της ΠΣΕΑ (Πολιτικού Σχεδιασμού Εκτακτης Ανάγκης), που ασχολείται με την παροχή κρατικών ενισχύσεων για ζημιές που προκαλούνται από καταστροφικές θεομηνίες. Ακόμη, αυτές τις μέρες θα υπογραφεί η Κοι-

νή Υπουργική Απόφαση που ανάμεσα στ' αλλα καθιερώνει το διαφορικό ασφάλιστρο, από 2% έως 5%, που θα πληρώνουν οι αγρότες με την υποχρεωτική δήλωση καλλιέργειας.

Επισημάναμε στον υπουργό Γεωργίας ότι αυτές οι κινήσεις σηματοδοτούν την απόφασή του να μην αποζημιώνονται πια από τον κρατικό προϋπολογισμό οι καταστροφές που προκαλούνται στην αγροτική παραγωγή από θεομηνίες. Ο Γ. Δρυς μας επιβεβαίωσε λέγοντας ότι έτσι το έκρινε ο ίδιος και η κυβέρνηση. Εδώ και καιρό έχουμε επισημάνει, ειδικά στην Οκτώβρη του 2002 είχε ψηφιστεί τροπολογία που

υποχρέωντες τον ΕΛΓΑ να δανείζεται για να πληρώσει τις αποζημιώσεις ΠΣΕΑ, ότι κατάργησε τη διάτοξη του νόμου 2945/2001 που προέβλεπε τη δημιουργία αποθεματικού για τον καταστροφικό κίνδυνο, που θα χρηματοδοτούνταν από τον κρατικό προϋπολογισμό. Το γεγονός ότι μαζί με τα δάνεια έσπευσαν να αυξήσουν και τα ασφάλιστρα μέχρι 5% αποδεικνύει ότι θα βάλουν τον ίδιο τον ΕΛΓΑ να πληρώσει τα τοκοχρεωτά. Τέλος, να αναφέρουμε ότι ο Διοικητής του ΕΛΓΑ μας δήλωσε ότι ο ΕΛΓΑ θα εισπράττει 60 δισ. δρχ. το χρόνο με τη δήλωση καλλιέργειας! Θα κληθεί λοιπόν η φτωχή αγροτική να πληρώσει το μάρμαρο.

λει στη βελτίωση της παραγωγικότητας και της ανταγωνιστικότητας της αγροτικής οικονομίας. Το λιτόχωρο επίσης φημίζεται σαν ο δεύτερος προορισμός των Θεσσαλονικέων μετά τη Χαλκιδική, άσε που έρχονται λόγω Ολύμπου και πολλοί έξοινοι.

Λίγο πριν κατατεθεί η (ν) τροπολογία του (αρ) Πάχτ(ρ)α, δημοσιεύεται η έξης ανακοίνωση:

«Η ΑΓΡΟΓΗ Α.Ε. γνωστοποιεί ότι δέχεται μέχρι τις 06 Φεβρουαρίου 2004 ημέρα Παρασκευή και ώρα 12:00 έγγραφες σφραγισμένες προσφορές για την εκποίηση του παρακάτω ακινήτου ιδιοκτησίας της.

Παραθαλάσσιο αγροτεμάχιο ευβαθύνος 58.820,97 τ.μ. που βρίσκεται στην περιοχή ΤΟΜ Πηγάδι του Δήμου Λιτοχώρου, Νομό Πιερίας, με επιτρέπομενες χρήσεις: κατοικίας, κτηρίων κοινής ωφελειας, τουριστικών εγκαταστάσεων, εγκαταστάσεων αναψυχής, αθλητισμού και κατασκηνώσεων».*

.....Το οποίο συνορεύει με το Θερμαϊκό.....

Στις 14/12/2003 ο υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυς, σε συνέντευξή του στο «Βήμα της Κυριακής», αναφέρομενος στην εν λόγω ΑΕ μας θολώνει τα νερά: «...θα επιδιώξουμε να διατηρηθεί η αγροτική γη στην περιοχή της Αγρογής ΑΕ θα αγοράζει τον πολυτεμαχισμένο κλήρο (το χωραφάκι που πουλάμε γιατί πρέπει να πληρώσουμε και το εσοδόδεντρο) και θα το διασχίζεται αυτή. Για να εκπληρώσει το όραμά της, η ΑΕ θα επιχορηγείται από τον κρατικό προϋπολογισμό (λεφτά των Ελλήνων), θα πωλεί, θα διασχίζεται και θα εκποιεί εκτάσεις (δημόσια γη) που θα τις παραχωρεί το ελληνικό δημόσιο. Η αγορά του πολυτεμαχισμένου κλήρου είναι το περιτύλιγμα, η βιτρίνα του κόλπου, διότι τα χοντρά λεφτά δεν είναι στα 2 στρ. που θα πουλήσει ο μπαρμπα-Μήτσος, αλλά στις δημόσιες εκτάσεις που θα παραχωρηθούν από το ελληνικό δημόσιο και σε αυτές περιλαμβάνονται όλες οι δασικές εκτάσεις, οι χορτολιβαδικές, η μισή Ελλάδα δηλαδή, και οι γεωργικές που ανήκουν σε εποπτευόμενους φορείς του υπ. Γεωργίας.

Από την παραπάνω ανακοίνωση της ΑΕ κρατάμε την ημερομηνία, τις ποποθεσίες και το μέγεθος των εκτάσεων. Ηδη από το 2002 ψιθυρίζοταν ότι θα τροποποιηθεί ο νόμος για τα δάση και Πρόεδρος της Αγρογή ΑΕ είναι ο πρώην Γεν. Διευθυντής Δασών του υπ. Γεωργίας, ο Βασίλης Γιωτάκης. Ο διο πρώτες περιοχές όπου παραχωρήθηκαν δημόσιες εκτάσεις είναι η Κως και το Λιτόχωρο Πιερίας. Η Κως φημίζεται για τον τουρισμό της και το πολύ χρήμα που έρχεται το καλοκαίρι, στην Αντιμάχεια της Κως όπου παραχωρήθηκαν περίπου 195 στρ. οι εκτάσεις είναι χορτολιβαδικές και όγκονες από γεωργική άποψη και απορώ πως η Αγρογή ΑΕ θα συμβά-

* Πώς θα βελτιωθεί η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητα της αγροτικής οικονομίας;

* Πώς θα υποστηριχθεί και δι

Με τσάμικο και Κορακάκη...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

✓ Είχαμε ασχοληθεί παλιότερα με τα κριτήρια που θέσπισε η ΟΥΕΦΑ για τη συμμετοχή των ομάδων αρχικά στις ευρωπαϊκές και στη συνέχεια και στα εθνικά πρωταθλήματα. Ελάχιστοι ήταν αυτοί που πίστευαν ότι τα κριτήρια αυτά θα εφαρμόζονταν στην πράξη και η άποψη που κυριαρχούσε ήταν ότι η ΟΥΕΦΑ θέλει απλά και μόνο να "συμμαζέψει" τα κακώς κείμενα του ποδοσφαίρου.

Οπως αποδεικύεται στην πράξη, κάθε άλλο παρά αστειεύτων. Μέχρι τις 28 Φεβρουαρίου θα πρέπει όλες οι ομάδες να έχουν εναρμονιστεί με τα πέντε σημεία που ενέκρινε το Εκτελεστικό της ΟΥΕΦΑ, γιατί αλλιώς δε θα μπορούν να πάρουν μέρος σε καμία διοργάνωση. Τα πέντε κριτήρια αφορούν αθλητικά και οργανωτικά θέματα και σύμφωνα με την ιτιρεκτίβα που δόθηκε στη δημοσιότητα όποια ομάδα: 1. έχει οφειλές σε ΦΙΦΑ, ΟΥΕΦΑ, μάνατζερ, ποδοσφαιριστές, Δημόσιο κτλ., 2. δεν έχει γήπεδο τουλάχιστον 10.000 θέσεων, με επαρκές σύστημα φωτισμού και με πλήρως εξοπλισμένες τις εγκαταστάσεις πρώτων βοηθειών, 3. δεν έχει φυτώριο με τρεις τουλάχιστον ομάδες με παιδιά από 12 έως 18 ετών, 4. δεν πληρεί τις απαιτήσεις ασφαλείας και 5. δεν είναι εντάξει με τον ισολογισμό της, δε θα μπορεί να συμμετέχει στις επόμενες διοργανώσεις.

Τί σημαίνει αυτό για τις ελληνικές ομάδες; Με βάση τα μέχρι στιγμής δεδομένα, από τις ομάδες που διεκδικούν τη συμμετοχή τους σε ευρωπαϊκές διοργανώσεις, η ΑΕΚ δε μπορεί να συμμετέχει λόγω οφειλών, ενώ θα πρέπει να ελεγχθούν οι ισολογισμοί των ομάδων (ιδιαίτερα του ΠΑΟΚ), για να δούμε αν μπορούν να συμμετέχουν. Οσο για τη συμμετοχή στο πρωτάθλημα από τη σεζόν 2006-07, που θα ισχύει και σε εθνικό επίπεδο η ιτιρεκτίβα, καλύτερα να μη συζητάμε με τα σημερινά δεδομένα. Οι περισσότερες ομάδες θα έχουν προβλήματα, αφού ο έλεγχος θα γίνεται από την ΟΥΕΦΑ, γεγονός που σημαίνει ότι θα πρέπει να είναι καθ' όλα εντάξει και δεν θα μπορούν να τη γλιτώσουν οι διάφοροι παράγοντες. Το χειρότερο απ' όλα είναι ότι το μέτρο αρχίζει να εφαρμόζεται σε μια περίοδο κρίσης του ελληνικού καπιταλισμού, η οποία, όπως διέχουν, θα

γίνεται

ακόμη

βαθύτερη, συνεπώς δύσκολα θα βρεθούν τα φράγκα που απαιτούνται για να προσαρμοστεί το ελληνικό ποδόσφαιρο στις απαιτήσεις της ΟΥΕΦΑ. Οπως συμβαίνει ήδη στην υπόλοιπη Ευρώπη, όποιες ομάδες δεν καταφέρουν να βρουν κάποιον ισχυρό καπιταλιστή για να γίνει "χορηγός" (στην ουσία για να ξεπλύνει χρήμα), θα οδηγηθούν στη διάλυση. Αν και το σύνολο του αθλητικού τύπου αντιμετωπίζει αρνητικά μια αισθάνεται πολύ όμορφα στη σκέψη ότι θα ξεμπερδεύσει μια και καλή από τα λαμπρά που λυμαίνονται το ελληνικό ποδόσφαιρο.

✓ Δεν πρόλαβαν να χαρούν οι οπαδοί της ΑΕΚ την απομάκρυνση του "προδότη" και ένας άλλος ήρθε να πάρει τη θέση του. Ο νέος προπονητής της ομάδας είναι ο Ρουμάνος Ιλιε Ντουμιτρέσκου, ο οποίος στη μέχρι τώρα καριέρα του (η οποία είναι πολύ σύντομη) έχει πουλήσει δυο ομάδες. Αρχικά την Εθνική Ελπίδων της Ρουμανίας και στη συνέχεια τον Απόλλωνα Λεμεσού, ο οπαδοί του οποίου τον προσφωνούν πλέον προδότη. Το ρεπορτάζ λέει ότι ο Ιλιε συμφωνήσε με την διοίκηση της ΑΕΚ να δουλέψει σχεδόν αμισθί (ο μισθός του θα είναι περίπου 5.000 ευρώ) και τα χρήματα θα τα πάρει (αν τα πάρει) το καλοκαίρι και οι κακές γλώσσες λένε ότι αυτός ήταν και ο λόγος που τον προσέλαβαν. Ανεξάρτητα πάντως από το οικονομικό μέρος, διαβάζοντας τις συστάσεις που τον συνοδεύουν δεν μπορεί να είναι αισιόδοξοι οι οπαδοί της ΑΕΚ. Εκτός από προπονητής (του αρέσει η ομάδα του να παιζεί καλή ώμυνα και με αντεπιθέσεις), είναι και αναγνωρισμένος μάνατζερ από τη ΦΙΦΑ και έχει δική του εταιρία, την PL Business and Sports World, γεγονός που θα τον φέρει σήμερα σε αντιπαράθεση με τα λαμπρά που δρουν στα πέριξ της ΑΕΚ. Το μόνο θετικό είναι ότι όσοι είναι άφραγκοι θα μπορούν να πηγαίνουν στην προπόνηση της ομάδας και να περνούν ένα ευχάριστο απόγευμα με καλή μουσική. Εκτός των άλλων, ο Ρουμάνος κάνει προπόνηση υπό τους ήχους μουσικής. Η στήλη φημίζει Ντουμιτρέσκου με την κρυφή ελπίδα να δει στους

Θρακομακεδόνες τον Πέτρο και τον Χάρη να χορεύουν τσάμικο την ώρα που οι παίχτες της ΑΕΚ θα κάνουν διαστάσεις. Δεσμεύομαί ότι αν το πρόγραμμα περιλαμβάνει Βαγγέλη Κορακάκη δεν θα χάνω προπόνηση.

✓ Για μια ακόμη φορά ο Κόκκαλης απέδειξε ότι είναι ικανός για όλα. Σε μια πρωτοφανή -ακόμα και για το απαξιωμένο ελληνικό ποδόσφαιρο- κίνηση, προχώρησε σε δημόσια διαπόμπευση ποδοσφαιριστή του Ολυμπιακού. Με ανακοίνωσή της η ΠΑΕ Ολυμπιακός έδωσε στην δημοσιότητα τις απολαβές του Ελευθερόπουλου ο οποίος δεν δέχεται να λυθεί κοινή συναίνεση το συμβόλαιο του αν δεν πάρει το χρηματικό ποσό που έχει ζητήσει. Σύμφωνα με το συμβόλαιο που έχει υπογραφεί από τις δύο μεριές, μέχρι το καλοκαίρι του 2005 ο Ελευθερόπουλος πρέπει να πάρει 1,5 εκατ. ευρώ και απαιτεί 900.000 ευρώ προκειμένου να λυθεί από τώρα η συνεργασία του με τον Ολυμπιακό. Η ερυθρόλευκη ΠΑΕ του έκανε πρόταση για 500.000 ευρώ και μετά την αρνητική απάντηση του παίχτη προχώρησε στη δημόσια διαπόμπευσή του, που σκοπό έχει να τον καταδείξει στους οπαδούς της ομάδας σαν αχάριστο και αγνώμονα. Αν αυτό το συνδυάσουμε με τις όχι καλές σχέσεις που έχει το τελευταίο διάστημα ο παίχτης με τους οργανωμένους οπαδούς της ομάδας, επί της ουσίας ο Κόκκαλης απειλεί ευθέως τον Ελευθερόπουλο ότι αν δε συμμορφωθεί θα έχει να αντιμετωπίσει τους "επιστήμονες" της Θύρας 7. Αν το ελληνικό ποδόσφαιρο δεν ήταν μια απέραντη χαρούζα χωρίς αρχή και τέλος, θα έπρεπε την επόμενη στιγμή της ανακοίνωσης της ΠΑΕ Ολυμπιακός να είχαν επέμβει αφενός ο αθλητικός δικαστής και να έχει καλέσει σε απολογία τον Κόκκαλη για δυσφήμηση του αθλήματος και αφετέρου ο εισαγγελέας και να του ασκήσει μήνυση για θητική αυτούργαγια σε απόπειρα εκβιασμού. Τώρα, θα μου πείτε -και πολύ σωστά-, ότι ωφέλων γωνίες στα δεκάρια, όμως κάποια στιγμή θα πρέπει να σταματήσει όλο αυτό το κωλομπαριλικό που έχει επιβάλει στο ελληνικό ποδόσφαιρο ο Κόκκαλης πριν θρηνήσουμε θύματα.

Πολλές ταινίες βγαίνουν στις αίθουσες αυτή την Παρασκευή, όμως οι περισσότερες είναι κάτω του μετρίου. Εξαίρεση αποτελούν το γνωστό αριστούργημα του Τσάρλι Τσάπλιν «Το χαμίνι/Σκυλίσια ζωή», ενώ ενδιαφέρον παρουσιάζουν το «Comandante» του Ολιβέρ Στόουν και τα «21 Grams» του Μεξικανού Α. Γκ. Ιναρίτου στις οποίες θα αναφερθούμε αναλυτικότερα.

■ ΟΛΙΒΕΡ ΣΤΟΟΥΝ Comandante

Ενα μετρημένο, καλογυρισμένο ντοκιμαντέρ-συνέντευξη του Ολιβέρ Στόουν με τον ηγέτη της Κούβας Φιντέλ Κάστρο. Γόνος αριστοκρατικής οικογένειας γαιοκτήμονων ο Κάστρο πρόδωσε την τάξη του και κατάφερε σε επτά χρόνια πολιτικής δράσης, από το 1953 ως το 1960, να ανατρέψει το δικτάτορα Μπατίστα και να γηγεθεί της Κούβας ως σήμερα. Στην κινηματογραφημένη από τον Ο. Στόουν συνέντευξη του δίνει ένα αποκα-

λυπητικό στήμα των απόψεων του στον παρατηρητικό θεατή, επιβεβαιώνοντας δύο βασικά συμπεράσματα:

1) Ο άνθρωπος αυτός ουδέποτε υπήρξε κομμουνιστής. Λέει χαρακτηριστικά: «Δεν δανείστηκα από πουθενά τις απόψεις μου». Η ιδεολογική του ανεπάρκεια, σε αντίθεση με τον Τσε Γκεβάρα, με τον οποίο εξάλλου χώρισαν οι δρόμοι τους νωρίς, είναι περισσότερο από εμφανής. Γ' αυτό και η τακτική των Αμερικανών απέναντι του υπήρξε τεράστιο σφάλμα στρατηγικής που τον έσπρωξε στην ογκαλία των Σοβιετικών.

2) Οσα κι αν του καταλογίζουν οι εχθροί του ένα είναι βέβαιος: Ο Κάστρο κυβέρνησε όλα αυτά τα χρόνια και εξακολουθεί να κυβερνά με την πειθώ και τη συναίνεση της πλειοψηφίας του Κουβανικού λαού. Κατά τα άλλα, η επανάσταση που υπηρέτησε ο Κάστρο στα πρώτα χρόνια της εξουσίας του εκφύλιστη με τον καιρό σε μια γραφειοκρατική διακυβέρνηση που γονάτισε ακόμα περισσότερο με το εμπάργκο των Αμερικανών και την κατάρρευση του λεγόμενου υπαρκτού σοσιαλισμού.

Οχι άδικα ο Κάστρο συγκρίθηκε με την Εβίτα Περόν. Στην προηγούμενη, δεν ήταν κάτι πολύ περισσότερο από ένα σοσιαλδημοκρατικό καθεστώς που τουλάχιστον κατάφερε να πρωθήσει ένα αποτελεσματικό σύστημα υγείας και παιδείας. Τα τελευταία χρόνια με την άνοδο της φτώχειας, της πορνείας, των ιδιωτικών επιχειρήσεων κλπ. οι απάνεις του Κάστρου απλώς συμπορεύονται μ' αυτή την σταδιακή κατρακύλα. Ο άνθρωπος που θεωρεί την μελλοντική ίδρυση Μακ Ντόναλντς στην Αβάνα «πιο πιθανή απ' ότι στην Ινδία» δε θα μπορούσε παρά να χρηματοδοτήσει την κατασκευή του ορθόδοξου ναού του Αγ. Δημητρίου και να δηλώσει στον αρχιεπίσκοπο Αμερικής ότι «οι μεγάλες ιδέες

Να μην αφήσουμε να φτιαχτεί ελληνικό Σταμχάιμ

Ηπρόβα τζενεράλε έγινε ήδη. Με το πρόσχημα της δημιουργίας χώρου για τους κρατούμενους για την υπόθεση του ΕΛΑ, οι πολιτικοί κρατούμενοι που έχουν καταδικαστεί σε ισόβια (Κουφοντίνας, Γιωτόπουλος, Σάββας και Χριστόδουλος Ξηρός, Τζωρτζότος, Κωστάρης) και ο Βασιλης Ξηρός μεταφέρθηκαν από τα ειδικά κελιά των γυναικείων φυλακών Κορυδαλλού σ' αυτά των ανδρικών. Είναι πρόσχημα, γιατί υπήρχαν και στις γυναικείες φυλακές κελιά για τους Κ. Αγαπίου και Α. Κανά. Μπορούσαν, άλλωστε, να μεταφέρουν απέναντι τους

τσελέντη και Κονδύλη, που είναι σε ξεχωριστή πτέρυγα. Υστερά, είναι και η επιλογή απόμων, που υποδηλώνει πολλά, και το τάιμινγκ: λίγες μέρες μετά την αποστολή στον τύπο κοινού κειμένου όλων των πολιτικών κρατούμενων (πλην των συνεργαζόμενων) με το οποίο κατήγγειλαν την πρόθεση μεταφοράς τους σε ειδικές φυλακές ύψιστης ασφαλείας στη Λάρισα και ζητούσαν στήριξη για να ακυρωθεί αυτή η φασιστική έμπνευσης απόφαση.

Ήταν πρόβα τζενεράλε, γιατί οι φύλακες αρχικά είπαν στους κρατούμενους να ετοιμαστούν για μακρύ

ταξίδι και να πάρουν μόνο μια βαλίτσα (ειδοποιώντας τους δικούς τους να πάρουν τα υπόλοιπα πρόγραμμά τους, βιβλία κ.λπ.). Ήθελαν προφανώς να μετρήσουν αντιδράσεις και να δοκιμάσουν αντανακλαστικά, μέσα κι έξω από τη φυλακή.

Εκ των πραγμάτων έχει ανοίξει ένα τεράστιο ζήτημα. Για πρώτη φορά μετά τη χούντα δημιουργούνται ειδικές φυλακές, για μια ορισμένη κατηγορία κρατουμένων, πρόγραμμα που αντίκειται και σ' αυτόν ακόμη τον ισχύοντα Σωφρονιστικό Κώδικα. Το ερώτημα τίθεται για δίλους: 30 χρόνια μετά την

πτώση της χούντας θα επιτρέψουμε να φτιαχτεί ελληνικό Σταμχάιμ, για την απομόνωση των πολιτικών κρατούμενων και την ηθική και σωματική τους εξόντωση;

Πρέπει να υπάρξουν αντιδράσεις εδώ και τώρα. Να σπάσουμε το κλίμα της προεκλογικής περιόδου που δεν επιτρέπει να κυκλοφορεί καμιά άλλη ιδέα εκτός από τα κάλπικα κομματικά προγράμματα. Ήδη συζητούνται ορισμένες άμεσες κινήσεις, όπως η οργάνωση μηχανοκίνητης πορείας. Περισσότερα θα έχουμε στο επόμενο φύλλο της «Κ».

■ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΤΗ ΔΑΦΝΗ

Συναυλία αλληλεγγύης στους απεργούς της Ολυμπιακής

Συναυλία αλληλεγγύης στους ιπτάμενους Συνυδοιμός και φροντιστές της Ολυμπιακής, που συνεχίζουν τον απεργιακό τους αγώνα για πάνω από 70 μέρες, αντιμετωπίζοντας την αδιαλλαξία της κυβέρνησης και την κρατική καταστολή, οργανώνται την ερχόμενη Δευτέρα.

Η συναυλία θα γίνει στο κλειστό γυμναστήριο της Δάφνης «Μ. Μουρούτσος» (στον τερματικό σταθμό του Μετρό «Δάφνη») και θα ξεκινήσει στις 18.30. Θα πάρουν μέρος οι καλλιτέχνες:

Βασίλης Παπακωνσταντίνου
Διονύσης Τσακνής
Λαυρέντης Μαχαιρίτσας
Χρήστος Θηβαίος
Νένα Βενετσάνου
Μήτος Πασχαλίδης
Η είσοδος είναι 5 ευρώ

αντανάκιο (Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία, 1-02-04) ή να γνωμοτεύσει ότι «η επανάσταση στη νέα τάξη πραγμάτων δεν είναι εφικτή, παρά μόνο μια κάποια αλλαγή». Τελικά, το ντοκιμαντέρ του Ολιβερ Στόουν δεν αποκλείεται να αποτελέσει τη γέρεντα μεταξύ Κούβας και Αμερικής στην μετά Κάστρο εποχή.

■ ΑΛΕΧΑΝΤΡΟ ΓΚΟΝΣΑΛΕΣ ΙΝΑΡΙΤΟΥ

21 γραμμάρια

Τελικά, ο Ιναρίτου δεν αναφέρεται στην ταινία του στα 21 γραμμάρια τα οποία υποτίθεται ότι χάνει κοινές όταν πεθαίνει, αναφέρεται όμως στα ανεξίτηλα σημάδια του θανάτου μέσα από τρεις παράλληλες ιστορίες ανθρώπων που έρχονται σ' επαφή με τη μοίρα τους και βιώνουν την απώλεια, την απόγνωση, την ελπίδα και τη συγχώρεση.

Ο Ιναρίτου περιγράφει αληθινές συναίσθηματικές κα-

ταστάσεις και αποσπά καλές ερμηνείες από τους πρωταγωνιστές του Σον Πεν, Ναόμι Γουότς και Μπενίσιο Ντελ Τόρο, χωρίς να κάνει καμιά σπουδαία ταινία, που όμως είναι μόλις η δεύτερή του.

Ελένη Σταματίου

◆ Στις 8 Φεβρουαρίου δεν ψηφίζουμε τον Γιώργο Παπανδρέου μόνο για πρόεδρο ενός κόμματος. Ψηφίζουμε για ένα νέο δυναμικό κίνημα, κίνημα κοινωνίας - Δίνουμε εντολή - Άλλαζουμε εποχή - Τολμάμε - Άλλαζουμε - Προχωράμε

Ε, βέβαια, δεν ψηφίζετε μόνο για πρόεδρο ενός κόμματος. Θα σας ενδιέφερε να ψηφίσουν οι ΠΑΣΟΚι για πρόεδρο όλων των κομμάτων. Εκεί θα κολλήσετε τώρα. Η εξουσία είναι που ενδιαφέρει. Η μίζα είναι που ενδιαφέρει. Η αρπαχτή είναι που ενδιαφέρει. Τα άλλα είναι δευτερεύοντα. Ετοις όπως μάθατε εσείς στην πολιτική και οικονομική λαμψιά, δεν θα σας πείραζε καθόλου να μετονομαστείτε ακόμα και σε Νέα Δημοκρατία, αρκεί να κρατηθείτε στην εξουσία. Τεράστια δύναμη τελικά συττη η εξουσία. Μεταφόρωσης τους «Ελλάδα, Κύπρο, Παλαιστίνη» και «Φτωχολογία για σένα μου κάθε τραγούδι», σε γυμνοσάλισηκες.

◆ Ωρα για ρήξεις ΠΑΣΟΚ και κοινωνία. Εχει κλείσει ένας ιστορικός κύκλος. Ο Γ. Παπανδρέου ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις της νέας εποχής. Μιλένα Αποστολάκη (Συνέντευξη, Ελευθεροτυπία 31-1-04)

Προσέξτε τι δήλωνε η Μιλένα πριν από λίγο καιρό.

«Ο Κ. Σημίτης έχει τη συνταργή της Νίκης», Αξία 28-6-03 (συνέντευξη)
«Ανώφελη και προβληματική για τον κ. Σημίτη η διαδοχολογία», Αξία 11-10-03 (συνέντευξη)

«Λάθος η διαδοχολογία», Εθνος 18-12-03 (συνέντευξη)

Το είδατε το εκσυγχρονιστικό λαμόγιο; Πώς να μη δηλώνει μετά στο «Ε» της Ελευθεροτυπίας (στηρίζεται σε παιδιά, όχι και αφιέρωμα στη Μιλένα, είπαμε): «Νιώθω υπέροχα αλλά δεν σας αφορά». Σωστά. Διότι, Μιλένα μου, είσαι ανώφελη και προβληματική.

◆ Στις υποχρεώσεις είμαστε πολίτες, στα δικαιώματα «λαθρομετανάστες» (Πρωτοβουλία Αγώνα, προκήρυξη)

Δεν ξέρουμε ποιοι απαρτίζουν την Πρωτοβουλία Αγώνα. Ούτε ενδιαφέρει. Κάνουν μια προσπάθεια, βγάζουν ένα χαρτί στα ελληνικά και στα αγγλικά -με ωραίο τίτλο- διαμορφώνουν παρέμβαση με αφορμή το προγκρόμ που αρχίζει ενάντια στους μετανάστες. Όλα καλά... αλλά «...πρέπει τώρα να σταματήσουμε τα αντιμεταναστικά σχέδια ΠΑΣΟΚ - ΝΔ», υπογραμμίζει η προκήρυξη. Και για να γίνει αυτό, «πρέπει τώρα να γίνει άμεση ενεργοποίηση των εργατικών συνδικάτων και των σωματείων, για να αποσυρθεί η αντιδραστική - αντιμεταναστική εγκύλιος». Αντε πάλι.

Εν έτει 2004, ακόμα συζητάτε και αναζητάτε τα συνδικάτα. Πού βρίσκονται, με τί ασχολούνται (με τις εκλογές ασχολούνται, είναι σήμορο τι ρόλο παίζουν). Αυτά τα λέτε και στους ένοντες συντρόφους εργάτες, σπέρνοντάς τους αυταπάττες. Ομως, ξέρετε, δεν υπάρχει χειρότερο πρόγραμμα για ένα κίνημα από το να έχει αυταπάττες. Και κάτι ακόμα. Χωρίς τη θέση για «ανοιχτά σύνορα» δεν μπορούμε να διαμορφώσουμε ένα σύνολο ταξικών αιτημάτων για τους «ξένους» εργάτες. Σας διαφεύγει αυτό ή σκόπιμα το αποσιωπάτε; Ο, τι και να συμβαίνει, είναι πολιτικό απότημα από τη στιγμή που διατυπώνετε -όπως λέτε- ταξικές θέσεις.

◆ Μην εθελο(ντο)τυφλείς γίνε και εσύ δεθελωντής!!!

◆ Ελληνα εργάτη πρόσεξε καλά τον ρατσισμό τον σπέρνουν τα αφεντικά. (Εργατική Εξουσία)

◆ Άλλαξε ο Μανωλίδης και έγινε Γιωργάκης ☆

Ορισμένα καλά συνθήματα από τον πόλο της σοδείας. Γιατί το καλό πρέπει να λέγεται.

Απάτη το ΕΚΑΣ

Πλειοδοσία και με το ΕΚΑΣ. Τόσο θα το φτάσουμε εμείς μέσα στην τετραετία. Οχι, εμείς θα το φτάσουμε λίγο παραπάνω. Εδώ το ωραίο ΕΚΑΣ. Το δικό μας ΕΚΑΣ είναι καλύτερο από του άλλου. Δυο μαγαζιά πλακώνται στου συνταξιούχου την καμπούρα, εφαρμόζοντας την παρομία «να σε κάψω Γιάννη, να σ' αλείψω λάδι να γιάννει». Γιατί αυτό ακριβώς είναι το ΕΚΑΣ. Φόρμακο στις πληγές που έχει δημιουργήσει η αντιασφαλιστική πολιτική των κυβερνήσεων. Η ΝΔ θεσμοθέτησε το πετσόκομμα των συντάξεων, το ΠΑΣΟΚ υποσχέθηκε ότι θα καταργήσει τους αντιασφαλιστικούς νόμους, αλλά το μόνο που έκανε ήταν να φτιάξει το ΕΚΑΣ, ένα φιλανθρωπικό βοήθημα για μια μικρή μερίδα χαμηλού συνταξιούχων. Και τώρα, και τα δυο κόμματα μαζί, διαγωνίζονται ποιος θα τάξει τη μεγαλύτερη αώξηση αυτού του διθίου φιλοδωρήματος για τα επόμενα τέσσερα χρόνια.

Με τον αντιασφαλιστικό νόμο 1902/1990 (παρ. 2 του άρθρου 3), που είχε ψηφίσει η κυβέρνηση Μητσοτάκη το Σεπτέμβρη του 1990, άλλαξε ριζικά το τρόπος υπολογισμού της κατώτερης σύνταξης του ΙΚΑ από την 1η Γενάρη του 1991. Μέχρι τότε, η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ ήταν ίση με 20 μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ (Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας). Η διάταξη αυτή ισχύει μέχρι σήμερα, γιατί όλες οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ την άφησαν άθικτη.

Από την 1η Γενάρη του 1991 η κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ άρχισε να μειώνεται. Η μείωση αυτή την 1η Γενάρη του 2003 ανήλθε σε 25.000 δρχ. ή 72 ευρώ το μήνα. Οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ από την μια αρνούνταν να ικανοποιήσουν το αίτημα των συνταξιούχων οργανώσεων για την κατάργηση της διάταξης που πετσοκάβει την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και από την άλλη καθίερωσαν από τον Ιούλιο του 1996 το περιβόλο του ΕΚΑΣ (Επίδομα Κοινωνικής Αλληλεγγύης), που από την πρώτη στιγμή της καθιέρωσής του το παίρνει

μια μικρή μειοψηφία των συνταξιούχων και μάλιστα όχι ολόκληρο.

Με το νόμο που καθίερωσε το ΕΚΑΣ μπήκαν τρία εισοδηματικά πλαφόν, το απομικρό ετήσιο καθαρό εισόδημα από συντάξεις (κύριες, επικουρικές και βιοηθήματα), το συνολικό ετήσιο φορολογητέο εισόδημα του συνταξιούχου (στο οποίο περιλαμβάνονται και τα λοιπά εισοδήματα του πλην συντάξεων, όπως για παράδειγμα τα ενοικία που παίρνει από μια γκαρσονιέρα) και τρίτο το συνολικό φορολογητέο οικογενειακό εισόδημα. Φέρνουμε το παράδειγμα της γκαρσονιέρας, γιατί από το 1996 μέχρι σήμερα η διαφορά απομικρού καθαρού εισόδηματος από συντάξεις και απομικρού φορολογητέου εισόδηματος του συνταξιούχου ήταν πάντα μικρότερη από τα ενοικία μιας γκαρσονιέρας. Από το 2000 μέχρι σήμερα, η ετήσια διαφορά των δύο πλαφόν κυμάνθηκε από 315 έως 350 χιλιάδες δρχ. Ποιος μπορεί στα σοβαρά να ισχυριστεί ότι το εισόδημα από το νοίκιασμα μιας γκαρσονιέρας δεν ξεπερνούσε τη διαφορά αυτή; Εποι, όσοι από τους συνταξιούχους που παίρνουν την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ έχουν έστω μια γκαρσονιέρα που τη νοικιάζουν, αποκλείονται από το ΕΚΑΣ.

Αν ο συνταξιούχος του ΙΚΑ είναι μόνος του, παίρνει μόνο το 50% του ΕΚΑΣ, που το 2004 θα είναι 70,6 ευρώ το μήνα και όχι 141,2. Να θυμίσουμε εδώ, ότι ο συνταξιούχος αυτός χάνει από τον νέο υπολογισμό της σύνταξης του ΙΚΑ στα 20 μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ.

3.050.000 δρχ., ενώ το συνολικό καθαρό οικογενειακό εισόδημα του 1996 δύο συνταξιούχων που παίρνουν μόνο την κατώτερη σύνταξη ήταν 3.200.000 δρχ.

Το 2004 το πλαφόν είναι 11.913,22 ευρώ και το συνολικό καθαρό οικογενειακό εισόδημα του 2002 ήταν 12.557 ευρώ.

Αν σ' ένα ζευγάρι συνταξιούχων ο ένας/η μία παίρνει την κατώτερη σύνταξη του ΙΚΑ και του ΙΚΑ-TEAM και ο άλλος/η άλλη δεν παίρνει σύνταξη, σύμφωνα με την ασφαλιστική νομοθεσία ο συνταξιούχος παίρνει ένα επιπλέον επίδομα 1,5 μεροκάματο της ΕΓΣΣΕ το μήνα. Εποι, το συνολικό καθαρό απομικρό εισόδημα από συντάξεις και τα επιδόματα ξεπερνούν το πρώτο απομικρό πλαφόν, με αποτέλεσμα ο συνταξιούχος να μην παίρνει δραχμή από το ΕΚΑΣ.

Αν ο συνταξιούχος του ΙΚΑ είναι μόνος του, παίρνει μόνο το 50% του ΕΚΑΣ, που το 2004 θα είναι 70,6 ευρώ το μήνα και όχι 141,2. Να θυμίσουμε εδώ, ότι ο συνταξιούχος αυτός χάνει από τον νέο υπολογισμό της σύνταξης του ΙΚΑ στα 20 μεροκάματα της ΕΓΣΣΕ.

■ Νέες συγκρούσεις ΜΑΤ-ελαιοπαραγωγών

Κυβέρνηση απατεώνων

Πριν δέκα μέρες, ο υφυπουργός Γεωργίας Αργύρης διαβεβαίωνε τους ελαιοπαραγωγούς ότι θα πάρουν όλα τα χρήματα από τις επιδοτήσεις που δικαιούνται. Τους κορόδενε σαν κοντός απατεώνων. Οταν, λοιπόν, οι ελαιοπαραγωγοί της Αγιασλείας ειδαν όπως τους λογαριασμούς τους έμπαινε το 60%, ξαναβγήκαν στο δρόμο και έκλεισαν την εθνική οδό, όπου και συγκρούστηκαν με τα ΜΑΤ. Ελυσαν το μπλόκο παίρνοντας την ίδια υπόσχεση.

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Γραφεία

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολεως 65-Τ. Κ. 112 25, ΤΗΛ. 8675243, 8663100, FAX 8663110

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μενελάου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

http://www.geocities.com/newspaper_kontra, e-mail: newspaper_kontra@yahoo.com

Διευθύνεται από Συντακτική Επιτροπή

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο: ΠΕΤΡΟΣ ΓΙΩΤΗΣ

Εκτύπωση: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ: Αγ. Αννησ 24 - Αιγαλεω

Τέχνη και παρακμή

Αντηγράφω από συνέντευξη εικαστικού καλλιτέχνη σε μεγάλης κυκλοφορίας ημερήσια εφημερίδα:

«— Είπατε πριν ότι η πραγματικότητα είναι εφιαλπίκη. Τί είναι αυτό που σας ενοχλεί περισσότερο;

Έχει χαθεί η ιερότητα που υπήρχε στις παλιότερες κοινωνίες, έχουν ισοπεδωθεί τα πάντα, κυριαρχεί μια ευτελής εικόνα, γυαλιστερή, και νομίζω ότι η μεγάλη καταστροφή επήλθε από τότε που μηήκε στα σπίτια των ανδρώπων η πλεόραση. Κυρίως με ενοχλεί που έχουν απομυδοποιηθεί τα πάντα. Σήμερα είναι όλα γυμνά, δεν υπάρχει καμία μαγεία, κανένας μύδος. Με τα έργα μου προσπαθώ να δημιουργήσω μια μυδολογία, αλλά είναι τόσο ασήμαντη νομίζω η προσφορά μου σε σχέση με τον κατακλυσμό των ΜΜΕ μέσα στον οποίο ζω...».

Ο καλλιτέχνης είναι ο ζωγράφος (και ποιητής και μεταφραστής) Αλέξανδρος Ισαρης και η εφημερίδα η «Ελευθεροτυπία». Το όνομα, όμως, δεν έχει καμία σημασία. Θα μπορούσε να είναι οποιοσδήποτε ή οποιαδήποτε από χιλιάδες γνωστούς καλλιτέχνες στην Ελλάδα ή το εξωτερικό, που δημιουργούν το δικό τους προσωπικό σύμπαν και κλείνονται μέσα σ' αυτό, παραδομένοι σ' αυτό που εύστοχα έχει ονομαστεί «τέχνη για την τέχνη». Κι αυτό στις καλύτερες των περιπτώσεων. Γιατί στη συντριπτική τους πλειονότητα τα «μεγάλα ονόματα» κάνουν την παρακμή τέχνη και την τέχνη εμπόρευμα, που το πουλάνε πανάκριβα σε κομπλεξικούς και άξεστους αστούς που προσπαθούν να επιβεβαιωθούν κρύβοντας το φουσκωμένο πορτοφόλι τους πίσω από κάποιο «μοντέρνο» έργο τέχνης.

Οταν ο καλλιτέχνης ωριέται γιατί θεωρεί εφιαλτική την πραγματικότητα γύρω του, περιμένει κανείς ν' ακούσει την ειλικρινή κραυγή ενός ευαίσθητου ανθρώπου ενάντια στη φτώχεια και την πείνα, τον πόλεμο και το λιμό, τα καραβάνια των προσφύγων που διαμελίζονται από τα ναρκοπέδια ή χάνονται στα φουρτουνισμένα πελάγη, τα παιδιά της ανεργίας και της τοξικοεξάρτησης. Κι αυτός -οποία απογοήτευση- μιλά για τις εικόνες της ευτέλειας, για την πληγωμένη του αισθητική, για την απουσία μύθων και μαγειάς. Μιλά για όλα αυτά που είναι τόσο ξένα στις στρατιές των εξαθλιωμένων και καταπιεσμένων ανθρώπων.

Μπορεί να είναι ειλικρινείς κάποιοι καλλιτέχνες που κλείνονται στον εαυτό τους. Προσωπικά, όμως, δε μπορώ να αισθανθώ καμία συμπάθεια για το προσωπικό τους υπαρξιακό δράμα, ακόμα κι όταν όντως είναι δράμα. Γιατί σε όλες τις εποχές υπάρχει ο ασφαλής δρόμος που μπορεί να βγάλει την τέχνη από τον κύκλο της παρακμής. Υπάρχει ο δρόμος που οδηγεί στη συγχώνευση με τα πραγματικά υποκείμενα της Ιστορίας. Μ' αυτούς που με τη δουλειά τους φτάχνουν τον κόσμο και που η δουλειά τους μόλις που τους επιτρέπει να επιβιώνουν.

Το δυστύχημα για μένα δεν είναι που τα λαμπερά ονόματα είτε μετατρέπονται σε δεραπανίδες της παρακμής και της τάξης που έχει σαν οξυγόνο της αυτή την παρακμή είτε κλείνονται ερμητικά στο προσωπικό τους σύμπαν. Το δυστύχημα είναι που οι φρέσκες δυνάμεις (και υπάρχουν πολλές), δεν αποφασίζουν να δράσουν, να συγκρουστούν, να χαράζουν τα όρια ενός πολιτισμού κόντρα στον κυρίαρχο.

Π.Γ.

</